

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 8 - època 2 - número 48 - agost 2000 - exemplar gratuït

Nou Museu, dolç aniversari

Dol pel Doctor Calvo

ABS, 24 hores de servei

CENTRE DE YOGA

*Classes de yoga
2a. quinzena d'agost !*

PROFESSORA: Carolina Tapias

AFILIADA A LA UNIÓ NACIONAL I INTERNACIONAL DE YOGA
(19 anys d'experiència)

CLASSES MIXTES: Matí - Tarda - Nit

CLASSES ESPECIALS: Tercera edat i embarassades

INFORMACIÓ

Telèfon 93 797 18 35

Cada dia de 13:00 a 15:00h

i els divendres de 19:00 a 20:00h carrer les Parres, 3

ARGENTONA:
C/ Les Parres, 3

MATARÓ:
C/ Meléndez, 31

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clínicas**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

la merceria

**A partir
d'aquest agost,
tot en merceria
i articles de nadó
a
la nova merceria
del carrer Gran**

Carrer Gran, 32 ARGENTONA

ADVOCATS

ASSESSORS

Bufet d'advocats multidisciplinar

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis
- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona
Tel. 93 797 40 15 / Fax 93 797 40 16

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 48 - Agost 2000 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Arenas, E. Merino, F. Molist i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU i PP.

Rúbriques: F. Catà, S. Cabré, J.C. Codina, M. López.
Col·laboradors periodístics: Eloi Aymerich, Martí López.
Fotografies: A. Burguera, J.M. Cachinero, M. Duran, A. Güell, X. Lorente, P. Padrós.
Publicitat: Marina Segovia.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Un càntir amb diferents colors i tonalitats.

Fotografia de Marc Duran.

6-7. Un Museu de categoria

Tres anys després de tancar-se per aluminosi, el Museu del Càntir obre portes a l'antiga Casa de Cultura amb una cara més que renovada. L'equipament argentoní va tenir una gran festa popular d'inauguració, on va destacar l'espectacle teatral que escenificava la creació del càntir.

8-9. La història d'una festa

La Festa del Càntir arriba al seu cinquantenari des que Clavell i els Amics d'Argentona van engegar-la a mitjan segle XX per donar un aire més animat a la secular tradició de l'Aplec de Sant Domingo.

11. L'Àrea Bàsica ja roda

El Centre d'Atenció Primària d'Argentona rep el material i el personal necessaris ja per esdevenir ABS. Del nou equip en queda exclosa la doctora Homs, fet que provoca un moviment popular.

12-14. La mort del metge amic

El doctor Gonçal Calvo i Queraltó deixa aquest món als 72 anys després d'una llarga trajectòria de compromís amb la vila i amb la medicina. *Cap de Creus* recorda el metge amb un extens reportatge i diferents articles d'opinió.

19. Tres dècades de pubilles

La festa de proclamació de la pubilla d'Argentona celebra 30 anys d'existència. En aquest temps la diada ha crescut amb l'aparició de les figures de l'hereu, l'hereuet i la pubilleta.

24. L'esportista de l'any

José Ríos s'emporta el guardó de millor esportista de 1999 en la primera Nit de l'Esport d'Argentona. El premi coincideix amb una nova gran temporada de l'atleta, amb marca per anar als Jocs de Sidney.

Editorial

Alegria per l'ABS i pel nou Museu del Càntir. Tristesa per la mort del doctor Calvo. Estranyes paradoxes de la vida van voler que Calvo se n'anés just el dia que entrava en funcionament l'ABS. El Museu ja torna a ser obert. Si Clavell aixequés el cap segur que somriuria feliç: la llavor que va sembrar continua creixent.

Sentiments oposats

Alegria per l'arribada de l'Àrea Bàsica de Salut i la inauguració del Museu del Càntir. Tristesa per la mort d'un símbol, el doctor Calvo. Són sensacions oposades les que s'entrecreuen. Després que ho fessin Clavell i Bonet i Garí, una altra de les grans personalitats de la societat civil argentonina ens ha deixat. Estranyes paradoxes de la vida van voler que Calvo se n'anés justament el mateix dia que entrava en funcionament l'ABS com a tal, un equipament pel qual ell va lluitar des de la seva professió de metge i des de la seva vocació d'argentoní. La vila tindrà 24 hores de servei d'urgències i pràcticament tota la plantilla antiga reforçada amb més personal i maquinària. Ha arribat amb força retard després de més d'un any i mig des de la seva estrena com a Centre d'Atenció Primària. El traspàs definitiu de poders entre Institut Català de la Salut i Consorci Sanitari ha tingut una única taca, l'exclusió de la doctora Homs, a la qual, com s'ha vist les últimes setmanes, no li ha faltat el suport popular perquè la reintegrin a l'organigrama mèdic. És evident que no sempre es pot aconseguir tot, i que seria injust també menysprear la persona que ha ocupat el seu lloc. Per altra banda, el Museu del Càntir, tres anys després del seu tancament, ja torna a ser obert, en una nova casa. Hem hagut d'esperar massa però ha valgut la pena. L'equipament és modèlic. Les contribucions d'institucions, empreses i particulars hi han contribuït decisivament. Si Clavell aixequés el cap segur que somriuria feliç de veure que la llavor que va sembrar continua creixent. 50 anys de la Festa del Càntir i 25 de museu. I quin Museu!!!

Carta de l'alcalde

El primer any, una visió personal

Ha estat un any molt intens, en el qual hem treballat de valent i amb una gran il·lusió. Tanmateix, no tothom estarà satisfet, a vegades segurament ens hem equivocat. El nostre únic objectiu ha estat el de treballar pel poble. Ens hem esforçat a millorar el benestar i la qualitat de vida perquè és la nostra obligació des que ens van elegir.

Com que ja hi ha hagut, i hi haurà en els propers mesos, molts debats sobre la política municipal, em permetreu que doni **una visió més personal del que ha significat aquest any d'alcaldia** i d'acord de govern entre L'Entesa i el PSC.

La cosa va començar abans, el juny del 1998, amb les primeres reunions d'un grup de gent plural per fer una candidatura independent a les eleccions municipals. Va venir el primer manifest, el naixement de L'Entesa, les responsabilitats de portaveu i de cap de llista. Sense parar, precampanya i campanya electoral, les eleccions del 13 de juny, l'acord de govern entre L'Entesa i el PSC, el nomenament com a alcalde el 3 de juliol de 1999 i l'acció de govern des d'aleshores fins avui.

El meu nomenament com a alcalde és un gran orgull i una enorme satisfacció personal pel fet de poder representar la vila d'Argentona i tots els seus ciutadans i ciutadanes. Ha estat un any molt intens, en el qual hem treballat i ens hi hem dedicat de valent i amb una gran il·lusió. Tanmateix, no tothom estarà satisfet, a vegades segurament ens hem equivocat. En tot cas, **el nostre únic objectiu ha estat el de treballar pel poble. Ens hem esforçat a millorar el benestar i la qualitat de vida dels nostres conciutadans simplement perquè és la nostra obligació des que ens van elegir.**

Això ha estat possible perquè **hi ha hagut, des del principi, una perfecta sintonia i un bon esperit per treballar en equip per part de totes les persones del govern.** Vull donar les gràcies als meus companys de govern per la seva ajuda, col·laboració, estímul i companyonia. També hem col·laborat amb l'oposició, i el seu esperonament ha estat sovint positiu.

En el meu cas concret, tot el que jo faig i pugui fer en el futur per Argentona i pels seus ciutadans i ciutadanes és possible gràcies al **suport familiar** que he rebut i molt especialment el **de la meva dona**. Molts **amics i amigues**, especialment però no únicament de L'Entesa, **estan col·laborant dia a dia**, cadascú des de les seves possibilitats i amb les seves particularitats, perquè jo mantingui i augmenti la il·lusió i les ganes de treballar per Argentona. **El caliu i l'ànim de les persones del poble** quan et troben i et parlen dels problemes quotidians és un estímul definitiu.

Per acabar, bones vacances i bona Festa Major a tothom.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Ens tornarem a trobar...

M'ho acaben de dir. El doctor Calvo és mort. Era la teva una mort anunciada. Ho sabia tothom i tu no amagaves a ningú la teva malaltia i encara ens donaves ànim a tots els qui teníem la sort de parlar amb tu.

I ja ho vas veure, Gonçal, l'església va quedar petita. Hauria d'haver estat molt més llarga i ampla perquè hi hagués cabut tota la gent que et volia dir adéu. La teva personalitat és irrepetible. M'ho deien els teus companys metges, quan et vas jubilar: «Com el Dr. Calvo no n'hi haurà cap més. És irrepetible».

El dia del teu enterrament Argentona et va dir «Adéu!!», i ho va dir a l'amic, al confident, a l'home humà, al company, al compassiu, al sacrificat.

Junt amb la teva esposa, ens ho has donat tot: la teva vida, la teva amistat, el teu tracte, fins i tot ens donaves el teu dia de festa, els dimecres, quan, en lloc de fer-ne la distracció que més t'agradés, visitaves els malalts que tenies ingressats als hospitals de Barcelona o allà on fossin.

Vas veure la mort que venia sobre teu i et feia il·lusió anar a trobar-te amb aquest Déu i la Verge de Montserrat que tu tant estimaves. Gonçal, ja vas veure que a l'església reunits al voltant teu hi havia gent que creuen i practiquen, d'altres indiferents i d'altres que no creuen gens. Però vull dir-te amb la veu ben alta que no hi havia ningú que fos allà per compromís. Tothom t'estimava i tothom va voler acompanyar-te; perquè has estat el nostre pare, el nostre director, el nostre conseller.

Et vam fer fill adoptiu d'Argentona i el poble va acomiadar el seu fill perquè tots sentíem la teva mort com si ens haguessin robat algú de la família. Vas treballar fins a l'últim moment, deixant Càrites, la Llar, Voluntaris, etcètera, ben lligats. Sempre vas treballar pels altres. ¿Com recordaran els teus a l'espòs, al pare, a l'avi!

Quan t'acomiadaves de la gent sempre ens donaves la teva mà. Avui nosaltres no podem donar-te la nostra, però sí que ajuntem les nostres mans per acomiadar-te amb un silenciós aplaudiment. T'ho mereixes, Gonçal, i digues-li al Déu que tu estimaves tant que ajudi a aquest poble que et proclamà FILL ADOPTIU.

Adéu, Gonçal, adéu, metge irrepetible!

Jaume Arenas i Mauri

Argentona a Bilbao

El cap de setmana del 17 i 18 de juny d'enguany uns veïns del carrer Indústria d'Argentona van desplaçar-se a Bilbao per participar i col·laborar en un dels actes de la celebració del 700 aniversari de fundació de la ciutat basca. La col·laboració va consistir en la confecció de dues catifes de flors. Una d'elles amb el logotip de la celebració: Bilbao 700, i la segona, més important, amb l'escut d'armes de Don Diego López de Haro. Aquest ha esdevingut l'escut definitiu de la ciutat. Per a la

confecció de les catifes els del carrer Indústria van comptar amb la col·laboració de 15 voluntàries bilbaïnes. La catifa es va confeccionar davant l'església de Sant Antón, que es troba al costat del mercat del mateix nom i, a més, és la porta d'entrada al casc antic, conegut com el barri de Siete Calles.

El dissabte 17 a les 20.45 h Don Diego López de Haro va desembarcar al pont de Sant Antón, i tot seguit va fer una ofrena de flors a la verge d'Amatxu de Begoña. Després, situant-se al davant de la catifa, va escoltar una emotiva dedicatòria de la coral de la ciutat. L'acte va ser multitudinari i marcava l'inici del recorregut a cavall del fundador pel casc antic, engalanat per l'ocasió. Com a nota curiosa la catifa va ser molt visitada abans i després de la celebració, arribant al punt que els bilbaïns es retrataven en el marc de la catifa.

Els del carrer Indústria

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 25 de setembre del 2000 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Des de la regidoria de Joventut volem tirar endavant el PLA INTEGRAL DE JOVENTUT 2000-2003. Què és una pla d'aquest tipus? És una eina que ens permetrà en primer terme conèixer la realitat juvenil d'una forma objectiva per tal de programar i prioritzar una sèrie d'accions adreçades als joves. Com ho farem? El Pla es divideix en 4 fases. Fase A: recollida d'informació a través d'un estudi. Això és: com són els joves (on estudien, què fan al seu temps de lleure...); què volen els joves (treball, habitatge, lleure...); de quins recursos disposen: públics o privats (entitats, empreses...). Fase B: presentació pública, debat i consens. A partir de la informació que es desprengui de l'estudi, s'entrarà en debat amb els agents implicats (entitats, grups de joves, tècnics...) per tal de consensuar un PLA D'ACCIÓ en el qual s'haurà de tenir en compte: objectius, assignació de recursos (materials,

Pla Integral

econòmics), agents implicats i calendari d'execució. Fase C: execució del PLA. Fase D: avaluació i seguiment del PLA.

Novetats al Casal. EQUIPAMENTS. Internet, Carnet del Casal amb descomptes als comerços, màquina de cafè solidari (comerç just) i de menjar. Sofà amb tauleta. Pati de la Velcro condicionat per seure-hi i prendre un cafè o refresc, juntament amb un escenari (l'antic

muntacàrregues) per a realitzar espectacles i/o actuacions. Des del Punt d'Informació Juvenil poden TRAMITAR el Carnet d'Estudiant Internacional (ISIC), el Carnet Jove Internacional (FIYO) i el Carnet d'Alberguista.

DINÀMICA. Reunions els divendres a la tarda de l'equip de treball del Casal de Joves. Es reuneix un grup de joves –habituals al Casal– per programar activitats al seu gust i iniciativa. Disposen de 800.000 pessetes per a activitats i 500.000 per a despeses en publicitat. **INICIATIVES.** Creació de l'associació de rol (Golden Elí). Cada dia pinten figures pel joc de rol War Hammer (disposen de despatx per a entitats). Associació de Teatre Amateur. Sortida els dissabtes a recollir deixalles per zones de bosc com can Serra, Burriach... per iniciativa de Ramon Barri o David Moro. Elaboració d'un còmic per presentar-lo a concurs. Xerrada sobre *Parelles de fet* organitzada pels Juristes del Maresme.

LA CASA

Com si es tractés gairebé d'un fragment de la cerimònia d'uns Jocs Olímpics, el nou Museu del Càntir va obrir les seves portes oficialment al públic amb una mostra d'un es 500 peces i un acte d'estrena espectacular. Una composició teatral, ideada per Cristina Navarro i Marta Hernández, va recrear el procés d'elaboració d'un càntir partint de diferents elements naturals (foc, aigua, fang...) a través de personatges representatius de diverses èpoques històriques (edat de pedra, la Grècia clàssica...). Els actors es van barrejar entre el públic i van cridar en tot moment l'atenció amb un muntatge ple de llum i color. L'obra va ser el punt central d'una inauguració que va tenir les actuacions de la Coral Càntir d'Or, dels Solistes de la Costa i del mag Selvin. Molts vilatans van acostar-se per participar en aquesta inauguració eminentment popular que va tenir també els seus parlaments per part de les autoritats. Entre aquestes, el conseller de Cultura de la Generalitat, Jordi Vilajoana, que va referir-se al Museu del Càntir com un equipament important no només per a Argentona sinó també per a la projecció exterior de la cultura catalana. La presidenta del Patronat del Museu, Margarida Colomé, va insistir en el fet que el Museu va ser "una iniciativa sorgida de la societat civil argentonina" i especialment d'aquells Amics d'Argentona i Jaume Clavell, "que van començar el camí". En nom de la Diputació i en absència del seu president, Manel Royes, el diputat i alcalde d'Arenys, Santiago Fontbona, va afirmar que era una satisfacció col·laborar per obrir un equipament que és "més que un museu, pot ser el gran museu de la ceràmica popular del nostre país". Finalment, el batlle de la vila, Antoni Soy, va destacar la importància de la reestrena de l'equipament, el qual va qualificar com "un buc insígnia de la vila,

ha de ser un dels centres que han d'activar la cultura d'Argentona però també un element dinamitzador de la vida social i econòmica, un revulsiu d'atractiu turístic, una cita obligada pels interessats en la ceràmica popular d'arreu". Aquella mateixa nit del 21 de juliol es van repartir targes horàries per fer visites gratuïtes esglaonadament per evitar aglomeracions. El públic en general va quedar impressionat per la nova casa dels càntirs. Qui no va poder esperar fins tard, l'endemà i el cap de setmana següent es van realitzar unes jornades de portes obertes que van tenir molt d'èxit.

Una gran inversió. Prop de 50 milions de pessetes són els que ha costat instal·lar el Museu del Càntir a la Casa de Cultura després d'un procés que es va iniciar el juny

El director del Museu, Oriol Calvo, (dreta) durant la visita guiada a les personalitats com Subirachs (esquerra), Soy i Vilajoana (centre).

del 97 quan es van tancar les portes de la seva antiga seu, can Rectorat, per aluminosi. El finançament ha anat a càrrec de l'Ajuntament (15 milions), Diputació (15 milions), Generalitat (9 milions de moment), empreses i particulars. Aquests dos

darrers sectors han fet aportacions voluntàries (uns a canvi de les litografies de Subirachs) específicament per a l'obertura del Museu i d'altres s'han compromès a realitzar donacions anuals per al manteniment d'aquest. Entre les nou empreses

Data històrica la del 20 de juliol de 2000 pel recull de grans esdeveniments a la nostra vila. Amb una gran cerimònia inaugural, Argentona va estrenar el seu nou Museu del Càntir tres anys després del seu tancament el juny del 97. L'aluminosi de can Rectorat, el seu estatge original, va portar a tirar endavant un projecte de Museu en un altre emplaçament, a la Casa de Cultura. Un projecte que s'ha concretat en un equipament més ampli, funcional i modern per atendre les creixents col·leccions i el nombrós públic que el visitava. Contribucions de diferents institucions, empreses i particulars hi han ajudat decisivament.

ductes diversos relacionats amb el Museu), l'últim lloc que visita el públic. A la resta de plantes s'hi poden veure l'exposició permanent i les temporals. Pel que fa a la permanent està dividida en quatre àmbits. A la planta soterrani n'hi ha dos: un està dedicat a la humanitat i l'aigua (origen de la vida) que es relacionen a través dels atuells; i l'altre se centra en les formes i funcions dels atuells (càntirs, càneters, cantimplors...). A la planta segona s'hi troben els tres àmbits restants de l'exposició permanent: el de la història del càntir (des del neolític passant per Egipte, Grècia, Roma, l'Islam i fins avui); el de les tipologies del càntir (comuns, vidre, metall, peu, regadora...), i el del procés d'elaboració del càntir (el terrissaire, l'obrador, el fang...).

Dues grans mostres. Les exposicions temporals tenen el seu emplaçament a la primera planta. En aquest espai els responsables del Museu volen que es puguin estudiar a fons molts aspectes del càntir que a l'exposició permanent són tractats

mostres temporals que s'aniran renovant sovint. El protagonista de la primera és el ceramista rossellonès Jean Paul Azaïs, autor de prestigi i reconeixement a França i altres països. Aquesta exposició, "Terres de llum", segueix la línia de grans artistes de la ceràmica actual que el Museu del Càntir ha anat presentant els darrers anys com Emilio Gadassi, Angel Garraza...

Gairebé 3.000 exemplars. Des del seu naixement l'agost de 1975 el Museu del Càntir ha crescut de manera constant no només en prestigi sinó també en nombre de peces. El nucli inicial de la col·lecció va ser de 300 peces donades pel fundador del Museu, Jaume Clavell. Després s'hi van anar afegint aportacions com la del Museu de la Ceràmica de Barcelona (segles XIV-XVIII) i la de l'estudiós Emili Sempere. Els últims temps hi ha hagut també importants donacions i també adquisicions com per exemple el càntir del pintor Pablo Picasso. El fons del Museu està compost per gairebé 3.000 exemplars distribuïts en diferents seccions: arqueològica, terrissa medieval i moderna, terrissa contemporània, atuells d'arreu del món i ceràmica artística (barroc, modernisme...). El Museu, sempre municipal, va ser gestionat fins al 1984 pels Amics del Museu del Càntir. Aleshores es va crear ja l'actual Patronat amb persones destacades del món cultural, col·laboradors i representants dels grups municipals.

Circulació perfecta. La circulació interior dels visitants ha estat un dels elements més estudiats a l'hora de projectar el nou equipament. El recorregut és circular de manera que el públic no hagi de retrocedir i tornar a passar per espais ja visitats. Així mateix, tampoc coincideix en direccions oposades perquè el circuit d'anada i el de retorn es fan per accessos diferents. El visitant només ha de baixar a peu les escales, mentre que l'ascensor el porta a la planta soterrani fins al segon pis, des d'on es baixa per les escales a la primera planta. El nou Museu compleix tota la normativa vigent de seguretat i d'accessibilitat (s'han eliminat totes les barreres arquitectòniques) a persones disminuïdes.

DELS CÀNTIRS

que s'hi han abocat concretament s'han recaptat gairebé 5 milions de pessetes, i les que mantindran anualitats sumaran un milió i mig cada any.

Els continguts del Museu. El nou equipament, ideat pel seu director, Oriol Calvo, disposa de quatre pisos que donen cabuda a diferents àrees. A la planta baixa hi ha situada la recepció i el vestíbul (espai d'acollida dels visitants, presidits al fons per un gran panell lluminós amb un càntir a la paret), i la botiga (amb pro-

de manera abreujada, alhora que permetrà fer una important rotació de les peces del Museu i poder mostrar molts exemplars existents a les sales de reserva o bé procedents d'altres museus o col·leccions privades. Així el visitant sempre trobarà nous detalls per descobrir. La primera exposició monogràfica temporal, inaugurada el mateix 20 de juliol, s'ha dedicat al cinquantenari de la Festa del Càntir, que l'any 51 van crear Jaume Clavell i els Amics d'Argenton. La planta baixa també acull una sala per a petites

Un moment del brillant espectacle teatral que es va veure durant la inauguració.

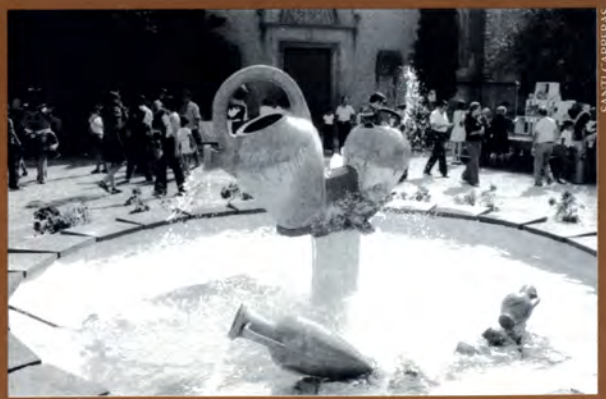
DE SANTOS I DE CÀNTIRS

ALFONS GUILL

El renaixement d'una tradició. Feia segles que a Argentona se celebrava l'Aplec de Sant Domingo de Guzmán a l'estiu amb el tradicional ofici, el vot de poble, la benedicció de les aigües de la font del Sant i la venda de càntirs nous a les parades de terrissaires. La tradició venia arran dels fets de mitjan segle XVII, quan una pesta que es transmetia per les aigües va ser eradicada després d'invocar Sant Domingo. L'Aplec, però, havia perdut força enmig de l'ensopiment general de la població. És per això que, per engrescar la celebració, Jaume Clavell i els anomenats Amics d'Argentona van promoure la Festa del Càntir conservant els elements principals i afegint, entre altres novetats, la venda de reproduccions d'un mateix càntir amb l'aigua beneïda ja dintre. El 1951 s'enceta la Festa amb la posta d'una cinquantena d'atuells que van vendre's en un tres i no res. A la foto, mossèn Griera durant la benedicció de l'edició inaugural.

Càntirs de fonts. El contractista d'obres Francesc Domènech Farrés solia crear originals composicions monumentals al sortidor de la plaça Nova durant la Festa del Corpus. Amant també de la Festa del Càntir, Domènech va ser l'autor d'aquests originals càntirs per on brollava l'aigua.

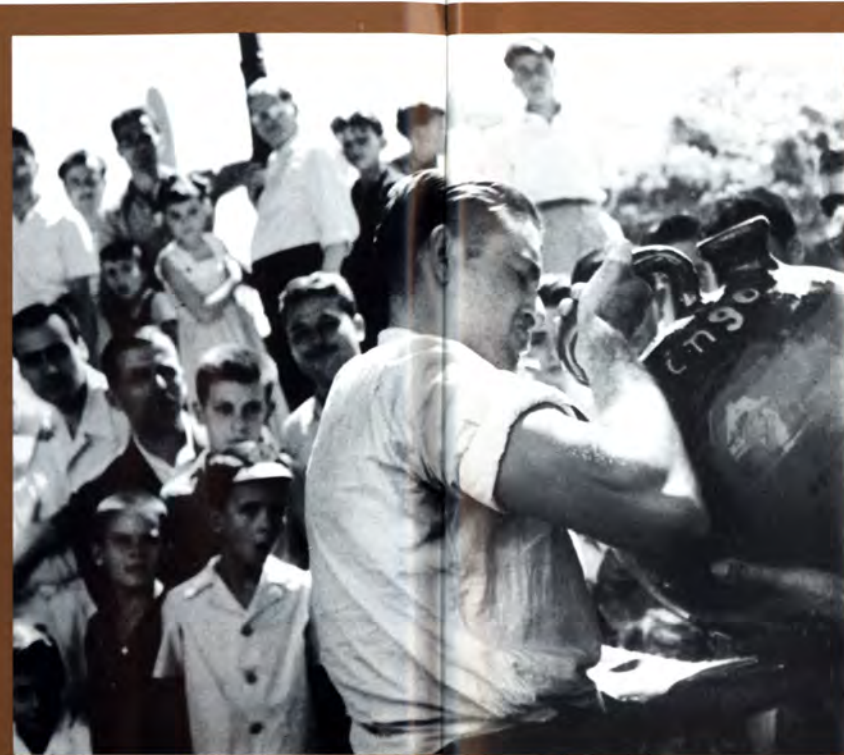

SANTI CARRERAS

Presència als mitjans. Una històrica i artística instantània que va aparèixer a les pàgines del diari La Vanguardia el 1971. Dues argentonines van posar amb el càntir de l'any en una clara mostra del gran interès que ja aixecava la Festa en els grans mitjans de comunicació.

ALFONS GUILL

ALFONS GUILL

Els jocs del càntir. El 1953 apareixen a escena els jocs al voltant del càntir, la figura sobre la qual girarà cada cop més la Festa. En aquest any s'estrena ja la primera versió de la popular competició de l'aixecament del càntir (foto) a més de vuit proves més com: la bufada pel broc gros, l'embocada, la collada, la trencada...

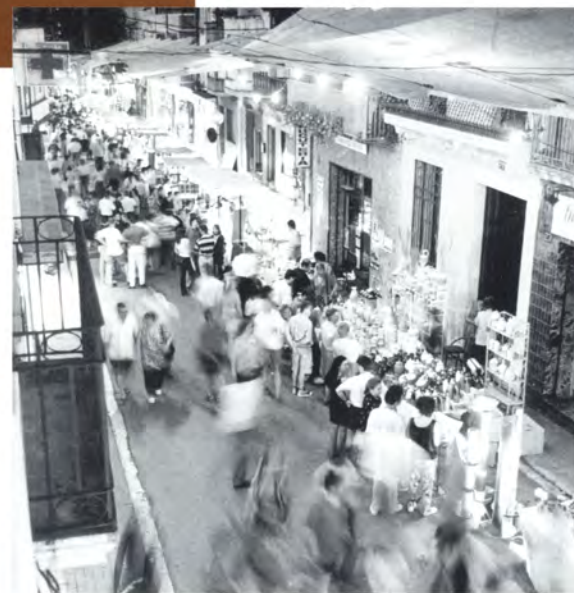

ALFONS GUILL

El Museu, un cop definitiu. Jaume Clavell feia anys que col·leccionava càntirs i va proposar de fer un museu per ampliar encara més la dimensió d'aquest nou símbol argentoní. Ell i els Amics d'Argentona van convèncer la família Rectorer perquè cedissin al poble la casa Gòtica (un lloc ideal per a la ubicació de l'equipament), que havia quedat en runes i que difícilment (per limitacions urbanístiques) podia aprofitar-se per aixecar-hi un gran habitatge. I així va ser com la van donar al municipi i el 3 d'agost del 1975 (en el 25è aniversari de la Festa) es va inaugurar com a Museu del Càntir. Clavell va fer una aportació de 300 càntirs que es van afegir als que altres persones també havien guardat. A la imatge, llegint el discurs d'estrena, Joan Rectorer i, ben a prop, el seu germà Josep Maria i l'alcalde d'aleshores, Joan Duran. A partir del 75 també s'instaura el Concurs Nacional de Ceràmica i Terrissa, que durarà fins a l'any 90.

La xarbotada, més animació. La Festa guanya cada any més acceptació i més ressò arreu. La seva consolidació arriba el 1958 amb la restauració de la font de Sant Domènec, la rehabilitació de la seva bandera, l'entronització de la imatge del sant, l'augment dels jocs del càntir... i sobretot amb la xarbotada. Es tracta d'una gran cercavila pel poble que encapçalen els gegants i nans, que curiosament es van crear aquell mateix any. Totes aquestes figures (la Timboreta, en Bey i les bruixes...) representaven les llegendes del Castell de Burriach. A la imatge veiem a primer terme davant la comitiva, Jaume Clavell (esquerra) i Ferran Catà (dreta), dos dels grans propulsors de la Festa i de l'adquisició dels gegants per subscripció popular.

MARC DURAN

La Fira, la internacionalització. El 1991 la febre terrissaire del dia de Sant Domènec s'amplia uns dies més i es crea la Fira de la Ceràmica i la Terrissa, un certamen que any rera any s'ha situat entre els més importants del seu àmbit a l'Estat, amb expositors d'arreu del món (Alemanya, Hongria, Rússia, Japó...). Alguns dels més reconeguts ceramistes presenten des del 94 els seus treballs (Cots, Sala, Galassi...) i, per altra banda, es realitzen demostracions de terrissa amb un peu de torn muntat expressament. La Fira es mou ja entre els 80 i els 100 mil visitants anuals.

El càntir rècord. El Pitxell del Moixó, càntir de l'any 1997, aconsegueix el rècord de vendes superant amb escreix els 10.000 exemplars. Fabricat a Miravet, a la Ribera d'Ebre, és un atuell de tipus decoratiu amb colors molt d'estiu. En els 50 anys de Festa, la procedència dels càntirs de l'any ha estat variadíssima. Tot i el predomini de peces de Catalunya, també n'han vingut de regions com Galícia, Castella-La Manxa, Aragó i el Rosselló.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Seus emblemàtiques

No pot negar-se que el Museu del Càntir ha abandonat una seu molt emblemàtica volguda de tothom i dels més antics dins el marc de les construccions urbanes, en un dels seus finestrals ostenta el seu DNI, l'any 1534. Fem un xic d'història. L'última família que hi va viure va ser la de Muyó, i per can Muyó es conegué el segle passat quan deixaren la masia de can Barrau, avui mostra de la típica casa de pagès, per acostar-se més al centre urbà i anar-se agrupant cases per anar conformant el poble.

El Sr. Rector, per la seva antiguitat i bellesa, l'adquirí farà uns 60 anys, quan deixà d'habitar-se pel perill de ruïna. Tan bonic que feia aquella barberia i rellogeria tan secular i no passaren 10 anys que la casa es convertí en un munt de runes. Molt temps va ser un perill constant pels infants que hi anaven a jugar, l'Ajuntament no autoritzava la reedificació pensant que un altre dia si desaparegués can Vergés quedaria una plaça molt bonica. El Sr. Rector la cedí, per tant, a l'Ajuntament demanant que la dediquessin a algun servei de caire cultural. Argentona no comptava amb cap biblioteca pública -n'hi havia hagut una abans de la guerra a l'Ateneo Popular, avui desaparegut-, i se sol·licità ajuda de la Diputació. Tots els esforços anaven per fer una biblioteca a la planta baixa i habitatge per a la bibliotecària al pis. Però per tràmits burocràtics se suspengueren les obres, ja en marxa, i arribà a tenir un altre destí, el que tots sabem.

El nou emplaçament és la Casa de Cultura. La portalada és l'únic signe extern de la que era la casa de l'època també el 1500, que era una veritable joia per les seves arcades i per l'aigüera de la cuina. L'habità un home polifacètic, popular, simpàtic... en Badó dels cacauets, gelats, castanyes, lllaminadures, cafè... Un gran estatge que compleix, però en la qual no ens parla res, excepte la portalada, de la seva antigor.

Cues oblidades

Positiva estrena de la nova rotonda del Sant Crist, que ha descongestionat el principal punt d'entrada i sortida de la vila

S'han acabat les retencions de les hores punta. Aquest era l'objectiu i aquest ha estat el resultat més evident després de l'entrada en funcionament de la nova rotonda del Sant Crist el juny passat. "Ja des del primer moment en què es van desconnectar els semàfors, es va notar clarament la desaparició de les cues tant a la una del migdia com a les set de la tarda", comenta Pere Anglada, cap de la policia local. Els treballs del giratori, que han durat uns dos mesos, han costat uns 18 milions i mig de pessetes (finançats per la Generalitat).

Giratori polèmic. Les característiques de la rotonda (de 12 metres de diàmetre) han estat objecte de discussió mentre han durat les obres. Des de Convergència i Unió s'ha anat insistint que el projecte incomplia el pla general d'Urbanisme (que disposava que per la rotonda no hi podrien passar els camions d'alt tonatge) i que la seguretat pels vianants resultava preocupant. El regidor d'Obres Públiques, Mateu Piñol, ha recordat que la carretera és de competència autonòmica i el projecte l'han realitzat dos enginyers de camins, experts en aquest tipus de construccions, amb exemples arreu del país. Sobre el pas de tràilers, Piñol ha apuntat que la major part del giratori és practicable, amb unes llambordes que els camions podran trepitjar "si cal sense por de fer-les malbé. Tot i així, per posar un exemple, el dia 4 de juliol vaig veure un

camió enorme de l'escuderia Ferrari que girava sense tocar per res la rotonda anant en direcció a Vilassar".

Pel que fa a la seguretat, el cap policial ha assenyalat que se n'ha guanyat força. "En tractar-se d'una rotonda gairebé plana, els conductors poden veure-hi millor. L'eliminació dels semàfors també ha anat bé. La rotonda els frena més. Amb el semàfor en verd els cotxes venien forts i hi havia més perill". Piñol afegeix que s'han posat baranes de protecció gairebé a tot arreu per obligar els vianants a passar per força per les zones habilitades i no per d'altres. Fins i tot aquests passos s'han fet en forma de zig-zag per evitar que es creui perillosament d'una tirada. Al mateix temps s'ha aconseguit també que la Generalitat assumís el cost de la col·locació d'uns 30 metres de bandes sonores (reductores de velocitat) en el carril procedent de Vilassar (B-502). De moment no s'ha registrat cap incidència.

Serrells pendants. Piñol ha volgut destacar la millor estètica que ha donat la rotonda a l'accés a Argentona, gràcies també a les zones enjardinades (tant al bell mig com en els voltants) que s'han afegit i que inicialment no estaven previstes en el projecte. Per altra banda queden alguns petits detalls per acabar del tot el giratori, com és la qüestió del trasllat de la parada del bus uns metres més amunt perquè els autocars no obstaculitzin l'entrada.

Ja som ABS

Argentona ja té ABS. Ja està garantit el servei mèdic bàsic entre les 8 del matí i les 9 del vespre i de 24 hores d'atenció d'urgències (dissabtes i diumenges inclosos) als 12.000 habitants aproximadament, no només de la vila sinó també de la seva zona d'influència que abraça Òrrius, Dosrius i Canyamars. El 16 de juny passat es van incorporar ja més material, metges, infermers i administratius, i encara cap a finals d'any es preveu l'entrada d'un assistent social i d'un dentista.

Canvis en l'organigrama mèdic. La conversió en Àrea Bàsica ha provocat variacions de cara als usuaris després d'intenses negociacions pel traspàs de poders entre l'anterior gestor, l'Institut Català de la Salut, i el nou, el Consorci Sanitari del Maresme. "Hem lluitat al màxim perquè continuessin tots els metges que hi havia, donat que el grau de satisfacció era bo i que els seus pacients els tenen com a referents. Porten molts anys aquí i es coneixen els historials i les situacions", assegura la regidora de Sanitat, Montse Brugal. D'aquesta manera, en medicina general, de quatre metges s'ha passat a una plantilla de 6. Se n'han mantingut quatre (Martí, Alegre, Català i Cuyubamba) però amb l'intercanvi de feines entre la Dra. Català (ara a Dosrius)

Maria Alegre, la nova màxima responsable de l'equipament sanitari.

Argentona adquireix la condició d'Àrea Bàsica de Salut amb servei d'urgència les 24 hores i sense, de moment, la Dra. Homs

i el Dr. Cuyubamba (ara a Argentona). Per altra banda, n'han arribat dos de nous (Mònica Papiol i Emili Burdoy). La Dra. Papiol, amb plaça fixa, ocupa el lloc de la Dra. Homs a Sant Miquel del Cros, tot i la pressió popular perquè continuï. En total s'han arribat a recollir 1.000 firmes de suport a Homs perquè el Consorci reconsideri mantenir-la en la seva important tasca tant al Cros com a altres indrets de la vila. En tancar aquesta edició segueixen les converses entre institucions sobre el cas Homs. En pediatria, s'ha guanyat un facultatiu més (Anna Garcia) i continua l'actual, Xavier Pugés. Per altra banda, s'ha augmentat la dotació d'infermers (de tres a sis) i d'administratius (de tres i mig a sis). Recordem també que els serveis d'Atenció de la Dona segueixen oferint-se gràcies al suport de l'Institut Català de la Salut amb la presència d'un ginecòleg i una llevadora. Pel que fa al servei a Òrrius, el passat 12 de juliol es van estrenar les visites dels dimecres a la tarda en un petit dispensari de la localitat. El nou organigrama de l'Àrea Bàsica de Salut d'Argentona té també (per decisió del Consorci) nou responsable, la Dra. Maria Alegre, que substitueix com a mà-

xim dirigent del centre sanitari argentoní al Dr. Oriol Martí. L'àrea d'infermeria la coordina Agustí Vilardebó.

Més material. L'Àrea Bàsica ha portat, a més de personal, també millores tecnològiques. Ara es disposa de tres aparells d'electrocardiogrames (Argentona, Cros i Dosrius) que permetran que no calgui desplaçar-se per realitzar aquestes proves. Aviat també s'instal·larà un aspiròmetre i, per altre costat, s'està informatitzant de mica en mica l'ABS, fet que facilitarà les interconsultes amb altres centres, concertar visites, tenir els resultats d'anàlisis el mateix dia i, en definitiva, això repercutirà en una major agilitat en la cura dels pacients. Finalment, s'implanta del tot un sistema de treball per grups familiars. Fins ara el pediatra atenia el jove fins als 7 anys, ara ho passarà a fer fins als 14. A partir d'aquesta edat ja tindrà el metge de família, i també un infermer que serà el mateix que treballava amb el pediatra. Aquest infermer lligarà la transició d'un metge cap a l'altre i coneixerà antecedents familiars. A Dosrius, a Òrrius i al Cros ja s'estava fent i la novetat és que s'estén a la resta.

La campanya a favor d'Homs, present al carrer.

L'Àrea Bàsica de Salut ja és una realitat després d'un any i mig de lluita. Des del gener del 99, en què el conseller de Sanitat, Eduard Rius, va estrenar el Centre d'Atenció Primària d'Argentona, havia quedat pendent equipar-lo del tot perquè es convertís en ABS. El Consorci Sanitari del Maresme, nou gestor, ha completat l'objectiu amb la incorporació de més personal i maquinària. En el nou equip no hi ha de moment la Dra. Fina Homs, tot i la campanya ciutadana de suport.

“Arriba a l’hostal per passar-hi les vacances i el primer que fa és mirar de trucar als malalts per veure com estan. No té pedestal per poder-lo posar”, exclama emocionat Pere Perpinyà, amo de l’hotel La Coma de Setcases, la fonda de placidesa (entre isards i natura) del doctor Calvo, on més que per client se’l tenia gairebé per un familiar. Són paraules que sentim per l’antena de Ràdio Argenton d’un programa especial d’homenatge al doctor just el dia oficial de la seva jubilació (12-11-97) i que es torna a emetre la jornada del seu enterrament. La nit del 16 al 17 de juny, encara no tres anys després del seu adéu a la medicina activa, el destí li havia reservat un final proper. Després d’una greu malaltia moria als 72 anys. Argenton l’acomiadava en un funeral multitudinari, amb la més rigorosa litúrgia, sense discursos civils, com ell sempre havia volgut. Fins i tot, un amic proper presidí la celebració. Era mossèn Joaquim Comas, el vicari que l’havia casat l’any 55. Calvo, fill adoptiu de la vila, recull, tot i la seva reticència als reconeixements especials cap a la seva persona,

en l’únic facultatiu al càrrec de la vila. És la diada de Santa Teresa, el nom de la seva mare, protagonista del fet que l’havia encaminat cap a la medicina. L’octubre de 1934 el govern de la Generalitat s’havia declarat independent i es van arriar les banderes espanyoles dels edificis públics. Al seu pare li va tocar arriar l’espanyola i enlairar la catalana i per això va ser detingut, en perdre’s la independència, amb tot el govern de la Generalitat al vaixell *Uruguai* al port de Barcelona. La mare li duia menjar cada dia. Pel fred d’aquell sector de ciutat, va agafar malauradament una greu pulmonia. Un metge nicaragüenc va ajornar la seva pròpia lluna de mel fins que va estar fora de perill. «Que una persona es pogués sacrificar per una altra de malalta va determinar la meua vocació».

la població). El 1977 l’Associació va muntar una exposició per celebrar la legalització de l’entitat per part del Govern Civil. Entre els objectes exposats, dos capgrossos de guàrdia civils: un d’ells

Un ja casat Doctor Calvo assegut al capó del “dos cavalls” que es comprà a finals dels 50.

guenyo, bigotut i nan. Algú va avisar les forces de l’ordre i aquestes es van emportar el president, el doctor Calvo, el secretari, Pep Duran, i els dos capgrossos. Van obrir-los un expedient, com una mena d’acció prèvia a un consell de guerra per respondre d’acusacions que van quedar en no res per la intercessió del jutge militar instructor del cas, amic del doctor, Antoni Martí i Coll. Abans que tot s’aclarís van passar tres dies amagats al Montseny, a cal Ros. Calvo havia recordat en més d’una ocasió haver dit “Mira, Pep, si ens porten a la Model no en sortim”. El metge argentoní va ser dels primers militants de Convergència i Unió, el número 117, i va arribar a conèixer personalment l’actual president de la Generalitat, Jordi Pujol (tot i amb això des de la precampanya de les municipals del

L’ADÉU D’UN SÍMBOL

un nou homenatge, un agraïment sincer, no pas l’últim, dels seus convilatans, dels seus amics, dels seus pacients. Dies més tard el ple municipal aprovava demanar a l’Institut Català de la Salut que l’Àrea Bàsica de Salut d’Argenton porti el seu nom i proposar que un carrer o plaça de la vila també el dugui.

Un metge de poble. “És una vida que ha estat tan intensa que m’ha passat com una bufada”, solia dir als últims temps quan se li preguntava sobre el seu balanç vital. “Són molts anys però se m’han quedat gravats molts episodis com a metge i com a argentoní”. Episodis de la història d’un home compromès amb la pràctica del seu

ofici a Argenton des que hi va posar els peus el 53. Acabat de sortir de la facultat del Clínic de Barcelona, el jove doctor es planta a la vila (dalt una motoretta acompanyat del pare) esperonat per una oferta de treball per substituir durant el mes d’agost el Dr. Vintró. Per poc, però va fer tard. Vintró li diu que ja ha donat la feina a un altre però se’n queda les seves dades i el seu telèfon. Resignat, Calvo passa aquell estiu a Sant Feliu de Llobregat realitzant substitucions. A l’octubre rep per sorpresa una trucada d’Argenton. Vintró li comunica que hi ha plaça per ell. Calvo ho té claríssim. «Jo sóc dels primers que vaig desertar de Barcelona quan encara ningú començava

a marxar. Vaig pensar que sent metge un dels últims llocs on quedaria aquesta manera de fer medicina de família, d’estar integrat en la població, de ser el metge de capçalera, era un poble, perquè a BCN es començava a desenvolupar la Seguretat Social, un gran avenç però que trencava el contacte, el caràcter entranyable del metge amb la família. Això era el que donava vida a la meua vocació. Em vaig fer metge per tenir aquest contacte, per cuidar els malalts, per viure els seus problemes, del poble també... Aquí ho he pogut desenvolupar tan entranyablement que estic molt satisfet». El 15 d’octubre de 1953 Calvo i Queraltó es converteix així, juntament amb el doctor Fàbregas,

Compromès amb la vila. Argenton va ser a partir d’aleshores casa seva. Hi va conèixer la seva dona, la Isabel Vergés, curiosament en una tombola organitzada per la parròquia, on ella hi atenia el públic. Per això molts cops havia bromejat que «la vaig treure a la tombola». El 27 d’abril de 1955, el vicari Comas, padrí més tard d’un dels seus fills, els casaria. Calvo va connectar de seguida amb els argentonins no només en el terreny mèdic sinó també en el social. Així, per exemple, va encapçalar la popular Associació de Veïns que es va crear en temps de la dictadura (moltes reunions clandestines les acollia a casa seva). Era un ens que promovia la preservació de la qualitat de vida amb campanyes com la recuperació de la Font Picant, la conservació de Sant Jaume de Traïà i l’intent de convertir en zona de vianants el carrer Gran (el 1976 va estar al davant de la manifestació “Volem un carrer per viure-hi”, reclamant una variant davant les morts que va causar el fet que els cotxes passessin per dins

Calvo al centre del grup liderant la manifestació popular contra l’abocador de Can Canyameres (1977), un perill per les aigües de la riera d’Argenton.

Fill adoptiu d’Argenton des de 1998, metge de diverses generacions de vilatans des de 1953, el doctor Gonçal Calvo i Queraltó deixava aquest món als 72 anys, després d’una trajectòria vital de passió per la medicina i sobretot pels seus pacients. President també en el seu moment de l’anomenada Associació de Veïns durant l’època franquista i la transició, va donar-ho sempre tot pel poble en altres àmbits fora de la medicina. Més que un doctor era gairebé com un familiar, com un amic. Un símbol.

99 s'adscriu a l'agrupació d'electors Entesa per Argentona). Anys més endavant, Calvo va destinar molts esforços a lluitar per l'ensenyament a la vila i per desencallar les nombroses traves per a la consecució del Nou Institut de Secundària, que enguany s'estrenarà. Va presidir també la Llar Santa Anna i Càritas, sempre al costat dels més necessitats.

Més que un doctor. En els seus 44 anys d'exercici de metge a Argentona en va veure de tots colors. Des de casos de xenofòbia com el d'una nena gitana que va morir en entrar a la seva consulta per no haver-la volgut visitar ningú abans, fins als parts més estranys. Quan la gent del carrer parla del doctor Calvo ho fa amb

En la seva època d'estudiant de medicina.

paraules d'agraïment. Tots recorden les visites domiciliàries sense avís, les visites a hospitals on tenia malalts ingressats, els regals que els portava. «La seva vida han estat els seus malalts», «Barreja d'home bo, d'home savi i senzill», «Metge excepcional de cossos i ànimes», «Un exemple de calidesa en el tracte humà», «Un diumenge va baixar de Montserrat i va aturar-se a can Ruti a veure'm i obsequiar-me amb una coca», són frases que s'escolten quan es refereixen a ell. Humil com pocs no amagava, sinó tot el contrari, que ell sempre havia donat confiança als altres metges més joves amb qui havia treballat.

L'espòs, el pare, l'avi, l'amic, l'home de fe, el doctor, ens ha deixat, però la seva figura quedarà sempre present a la memòria col·lectiva d'un poble i d'una professió, als quals va estimar per damunt de tot.

Una figura estimada

En memòria

Jordi Pujol

President de la Generalitat

Gonçal Calvo no era un home qualsevol. Més ben dit: era un home que de la normalitat en feia una virtut. El seu tracte humà, el seu caràcter senzill i afable, formaven part, sens dubte, d'una persona excepcional, com ho demostra el sentiment de gran pèrdua que ha viscut el poble d'Argentona, on ell vivia i va exercir la professió de metge amb gran mirament i dedicació.

M'agradaria pensar que m'unien diverses coses amb en Gonçal Calvo. Amb ell vaig compartir l'inici d'un projecte polític, tot i que ell acabaria dedicant-se de ple a la medicina. I jo, per bé que també era metge, em vaig dedicar més a fons a la política. Em consta, però, que mai va abandonar la lluita per una societat més justa, recolzant els més necessitats i defensant el progrés cap a un benestar de les persones menys consumista i més solidari.

Home de profundes conviccions religioses, la seva fe cristiana li va donar la fortalesa necessària per aguantar amb dignitat la greu malaltia que patia des de feia temps. Els que el coneixíem hem lamentat profundament que ja no pugui estar entre nosaltres aquell que exercia amb orgull de metge de capçalera de tot un poble.

Recordes, Gonçal...?

Rosa Masó

Recordes, Gonçal...? Jo sí, jo sí que recordo... Em vénen a la memòria tantes coses... tantes estones bones, tantes no tan bones..., fins i tot tantes estones dolentes..., tantes coses viscudes plegats amb tot aquell grup

de persones que lluitàvem per unes llibertats de les quals tant es parlava i que tant mancaven...

I recordo, ja més cap aquí, el dia que ens vas donar aquella notícia que ens va deixar glaçats. Va ser el principi d'un final que no volíem creure. No fa gaire temps; anàvem a una reunió de L'Entesa quan ens vas venir a trobar a en Mateu i a mi per dir-nos que ens desitjaves molta sort, que t'havien d'operar i que ens deïes adéu, perquè la teva malaltia semblava irreversible. Vas dir moltes coses boniques sobre la nostra amistat, sobre les vivències que ens havia tocat passar, sobre el futur pel qual valia la pena lluitar...

A mi em va córrer un calfred per tot el cos, no sabia què em passava, ni tampoc sabia què dir-te. El ulls se'm negaven però em vaig aguantar. Et vaig dir que ens tornàriem a veure aviat, i per sort així va ser.

Després vas anar al Japó, a la tornada et volia venir a veure, però m'angoixava el fet de no saber què dir-te. Estaves molt malalt! Quan et vaig veure al cap de tres o quatre dies de la teva arribada estaves molt cansat. «No s'ha pogut fer res», vas dir-me, «però estic content perquè tots els meus fills ho han intentat tot». Immediatament em vas explicar quin era el teu futur. La teva gran fe et donava coratge. Jo em quedava perplexa de la conversa que podíem tenir, parlàvem de la malaltia, de la mort... Semblava tot tan natural.

Setmana rera setmana ens vèiem, parlàvem del poble, coses íntimes de les nostres famílies... Quines xerrades que fèiem juntament amb la Isabel. Parlàvem de tot, de la vida, de la mort. Cada vegada que et venia a veure estaves més cansat, però seguíem parlant tots tres de tot.

L'última setmana ja no vaig poder veure't, estaves molt malament! Vaig sentir tanta angoixa i tristor alhora que ja no vaig poder aguantar els plors. Juntament amb la teva filla Elisabet ens vam abraçar i autoconsolar. Semblava impossible, però era real: havia arribat el moment...

Amb la teva actitud davant la mort, em semblava que fins i tot jo podia acceptar-la amb més normalitat, però veig que m'enganyava, m'ha costat molt acceptar-

la. És difícil trobar tantes virtuts juntes en una sola persona: bon professional, bon conseller, bon amic, compromès i responsable... Concretament: UNA BONA PERSONA, que és el màxim que jo crec que es pot dir d'un ésser humà.

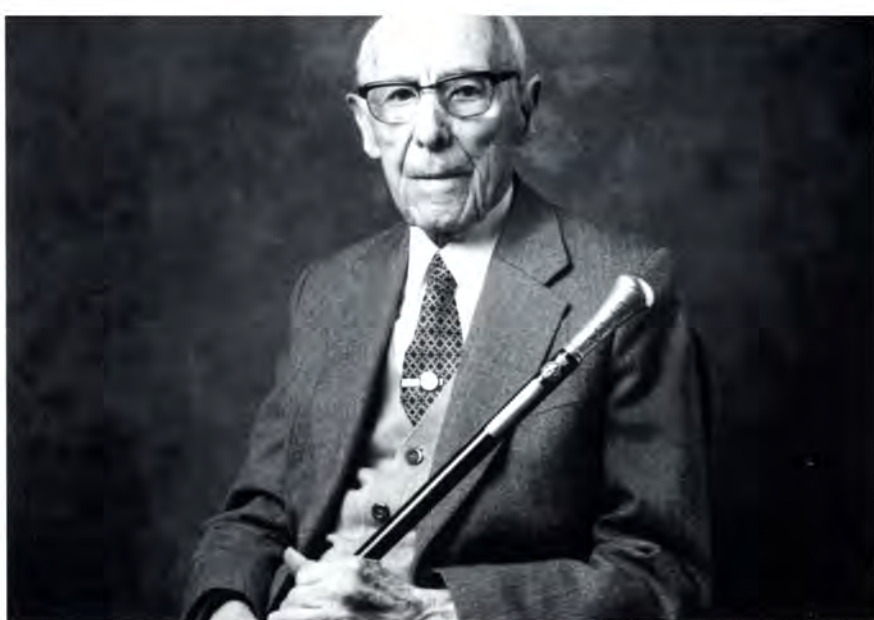
Recordes, Gonçal, quantes coses...? Jo sí, jo sí que recordo... I la que més recordo pel seu impacte brutal, és l'última... Gonçal, et trobarem a faltar!!!

Plany per un amic

Rafel Bigorra i Rius

Aquestes ratlles no volen tenir l'entonació d'una nota necrològica perquè en aquest cas no hi ha necessitat de mentir als vius amb la fi d'honorar els morts. El trajecte vital del Dr. Calvo és ben conegut per molts vilatans, ell, que durant molts anys ha tingut cura de les nostres nafres. A part de la teràpia clàssica que aplicava hi havia un tractament fill de la vertadera saviesa: la modèstia, el respecte als altres i l'amistat. El *cop a l'esquena*. El «demà ja tornaré» eren tan salutífers com la recepta que la ploma estilogràfica anava dibuixant sobre el blanc paper, el fàrmac que calia prendre. El metge que no és humà no és ni tan sols metge. Aquest tarannà humanitari el portava a omplir el seu dia i a acudir al geriàtric a donar conhort als seus pacients. Els que estem avançats en els nostres dies, aquesta pèrdua constant, d'amics i de gent estimada, ens dóna la sensació que cada vegada estem més sols i ens entra la recança que no hem expressat del tot el goig de l'amistat, que en el cas que comentem haurien estat les tertúlies, ara que a ningú dels dos ens venia d'una hora, mentre les mans de l'amic omplien una de les moltes pipes amb un tabac que venia de qui sap quina part del món. L'última vegada que el vaig veure, els seus ulls ja havien perdut la lluentor, la seva veu era quasi un murmur, la seva carn ja havia agafat el camí que no té tornada. Era un dia cap al tard. A fora el carrer la primavera exultava. Un lleuger ventet agitava les fulles tendres, la remor que feien va tenir per a mi com un incipient cant dels Adéus.

JORDI LLOJA

Mor Quimet Vergés

L'home més gran d'Argentona (102)
va ser alcalde els anys 39 i 40

Dues setmanes després del seu gendre (el doctor Calvo), Joaquim Vergés, l'avi centenari de la vila, padrí d'honor dels últims anys de la Festa de la Vellesa, exalcalde d'Argentona durant els primers temps de la postguerra, moria amb 102 anys a punt de fer-ne 103. Nascut a Argentona el novembre de 1897 (Cuba encara era espanyola i tot just arribava el primer telèfon a la vila), el Quimet va ser el segon de set germans en uns temps prou difícils. Es va posar a treballar de ben jovenet en una fusteria. El 1919 se'n va a Cartagena a fer el servei militar. A casa seva encara hi penja en una paret un quadre amb la condecoració que va rebre per salvar les vides de dues famílies en unes inundacions a la ciutat murciana. En tornar continua la seva activitat de fuster. Comença a destacar, però, a l'hora de fer números, de portar els comptes econòmics (fins els 92 anys va escriure a màquina i encara seguia sumant manualment sense utilitzar la calculadora per molt llargues que fossin les operacions). A principis dels 20 assumiria la tresoreria de La Germandat, la primera versió d'una casa d'assegurances a la vila, i poc més tard es converteix en el primer delegat de l'actual Caixa Laietana. Entusiasta també del futbol serà un dels membres de la junta directiva fundacional del FC Argentona (1922). Durant la República els Salesians li encarreguen la seva administració a canvi d'un duro i un dinar setmanals. Home de profunda fe religiosa,

amaga a casa durant la Guerra Civil el seu oncle, el rector local Francesc Botey.

Alcalde solidari. El 1939, acabat el conflicte, rep el bastó de batlle, que ostentaria fins al 1940. En aquest període rescataria moltes persones dels dos bàndols dels camps de concentració (amb informes favorables signats per ell) i realitzaria viatges arreu de l'Estat (La Rioja, Burgos, Castella...) per trobar aliments per una vila que aleshores estava en runes i passava molta fam. En el seu mandat també es van reconstruir l'Ajuntament i alguns carrers. Com que no combregava precisament gaire amb les idees del règim, a Vergés el van retirar del càrrec poc més d'un any i mig després de ser nomenat. Acte seguit torna a la Caixa (amb nova seu a Can Gaillard), feina que compagina amb la d'administrador de la finca del Bell Racó, dels Navas. El senyor Navas havia de fer una gran torre i en estar sovint fora de la vila va trobar en ell una persona de confiança. No es va jubilar fins als 80 anys. Fins a l'últim moment va mantenir el seu somriure i era tan agraït que no s'oblidava mai de donar les gràcies per tot tant a la família com a qualsevol persona que se li atansés per donar-li simplement la mà. El dimarts 4 de juliol de 2000, després d'haver viscut tres centúries diferents (1800, 1900, i 2000), l'avi Quimet deixava 4 fills, 14 nets, 29 besnets i tot un poble.

La reordenació del centre

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Els elements essencials de l'actuació a realitzar són: la definició dels usos i l'arranjament definitiu de la VELCRO; la reconversió i endreçament de la plaça de Vendre i de can DORO; l'endegament de la SALA i de la plaça Nova. Això ens ha de permetre la millora o la realització d'equipaments i serveis llargament esperats (casal d'avis, casal de joves, espais per a les entitats,...)

Argentona ha crescut i el seu centre també. Actualment, el centre de la vila va des de l'Ajuntament fins a la VELCRO. Inclou el centre tradicional (plaça de Vendre i voltants, carrer Gran, plaça Nova) i també la plaça de l'Església amb el Museu del Càntir i la Casa Gòtica, la zona dels carrers Barcelona i Dr. Samsó, Can Gaillart, els carrers Indústria, Ravell, Anselm Clavé, Sant Miquel, etc..

La reordenació del centre de la vila, des del punt de vista urbanístic, econòmic i social, ha d'incloure tota aquesta zona en un projecte global que, lògicament, s'haurà d'anar executant per fases. És un projecte de poble que ens afecta a tots els ciutadans i ciutadanes d'Argentona per igual. Un projecte que durant molts anys s'ha deixat sense resoldre des del govern municipal.

Els elements essencials de l'actuació a realitzar són: la definició dels usos i l'arranjament definitiu de la VELCRO; la reconversió i endreçament de la plaça de Vendre i de can DORO; l'endegament de la SALA i de la plaça Nova. Això ens ha de permetre la millora o la realització d'equipaments i serveis llargament esperats (casal d'avis, casal de joves, espais per a les entitats, una sala polivalent pel poble, places i espais agradables de trobada, un mercat com cal...), les possibilitats d'aparcament, l'oferta d'habitatges a bon preu, la dinamització del centre comercial i de serveis de la vila... No es podrà fer tot de cop, malauradament, per qüestions pressupostàries i de calendari, però sí de manera rumiada, decidida i sense pauses.

Des de l'equip de govern de l'Ajuntament s'hi treballa des de ja fa temps amb un plantejament global i integrat i amb decisió. Està molt avançat un projecte global d'arranjament de la VELCRO. S'ha avançat en la definició de la reordenació de la plaça de Vendre i can DORO. Estan a punt d'acabar els primers esbossos en relació a la SALA. Han començat els estudis previs sobre el comerç i els serveis de la vila com a pròleg d'un pla de dinamització amb la participació de l'organització dels comerciants, l'Ajuntament i la Generalitat.

Un projecte global i clar que proposem i que concretarem progressivament i **que requerirà de la participació de tots els ciutadans i ciutadanes d'Argentona.**

Diuen que així els pisos seran més econòmics

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

El govern del PP ha aprovat el decret de "Mesures Urgents de Liberalització al Sector Immobiliari i Transports". La teoria que deixant qualificar més sòl no urbà d'urbanitzable, ha d'abaratir l'habitatge no és certa. Aquestes mesures serveixen per donar més oportunitat de negoci en els terrenys ocupats per conreus i boscos, no pas per regular l'accés a l'habitatge.

El govern de l'Estat del Partit Popular ha aprovat un seguit de mesures que han ocasionat rebombori social. Un dels decrets que han aprovat és el de "Mesures Urgents de Liberalització al Sector Immobiliari i Transports". Què significa? Doncs, que dient que l'habitatge és car perquè hi ha poc sòl en oferta, dicten un decret, canvien la llei que protegeix el sòl i decideixen fer urbanitzables unes extensions de sòl que fins ara no ho eren. Aquesta teoria que deixant qualificar més sòl no urbà d'urbanitzable, ha d'abaratir l'habitatge no és certa.

Primer, en els llocs on l'habitatge és més car, les ciutats, no hi ha sòl no urbà, i aquesta mesura no serveix per res. Segon, en llocs on hi ha sòl no urbà, tenim suficient sòl per cobrir les necessitats de l'habitatge dels propers anys, almenys pel que fa a Catalunya. Tercer, el gran boom de la construcció no ha servit perquè els joves millorin l'accés a l'habitatge sinó és amb condicions duríssimes d'endeutament particular, que condiciona el funcionament familiar de molts anys. S'ha demostrat que aquesta quantitat d'habitatge construït que omple el mercat no soluciona els problemes, sinó que actua en funció del negoci que genera.

Aquestes mesures serveixen per donar més oportunitat de negoci en els terrenys ocupats per conreus i boscos, més que no pas per regular l'accés a l'habitatge. Afirmem que el menyspreu que s'ha fet de l'autoritat municipal, que ha de ser la primera garantia de la voluntat del poble, és un acte autoritari que no podem compartir i per això en fem una denúncia.

El nostre desig és poder treballar segurs de tenir el respecte dels governants de les altres administracions que no haurien d'interferir en l'autonomia municipal. Actuarem per mantenir la potestat de decidir la política territorial no només de cada un dels nostres pobles, sinó també de Catalunya.

Un any després...

El mes de juny passat ens va deixar en Gonçal Calvo i Queralto, membre fundador de Convergència Democràtica de Catalunya, metge de la vila durant força anys i sobretot una de les persones que més ha estimat (demostrant-ho en manifestacions diverses) la democràcia en general i la seva feina i la seva Argentona en particular. Vagi doncs per ell el nostre primer record que, de ben segur, serà un referent a seguir per molts de nosaltres.

També per aquest darrer 4 de juliol ens deixava en Joaquim Vergés, l'avi Quimet, el més centenari dels nostres avis, avi d'honor de la Festa de la Vellesa i exalcalde de la vila. Vagi també per ell, el nostre record més entranyable.

En un altre ordre de coses i ja entrant en l'esdevenir polític del dia a dia, cal una reflexió del que ha suposat aquest primer any de nou govern de la vila. Vam començar la legislatura sense cap projecte definit de poble: ni objectius de referència, ni pla d'usos i serveis (que tant i tant ens havien sol·licitat quan estaven a l'oposició) i, en conseqüència, sense cap programa d'inversions per portar a terme. Així les coses, s'han anat acabant o s'estan acabant i/o continuant els projectes iniciats com el de la deixalleria, l'ABS, l'Institut, el Museu del Càntir, el cementiri, les dues rotondes d'entrada i sortida (el projecte inicial era molt més generós –rotonda molt més àmplia– que el que s'ha endegat al Sant Crist) i la renovació de l'enllumenat públic. En canvi, el de traslladar el mercat a can Doro i renovar la plaça de Vendre s'ha desestimat. Com a novetats cal citar l'agencament de la plaça Nova, la remodelació de la plaça Montserrat, el tancament de la Sala i l'habilitació com a zona de vianants del carrer Gran els dissabtes. I a més una pujada de l'Impost de Béns Immobles del 10% i canvis en el règim de personal de l'Ajuntament amb entrada de nou personal inclosa, que de ben segur suposarà, en aquest capítol (un dels més elevats del pressupost) un increment a final d'any de quasi el 25%. Després d'un any de govern, les coses estan igual... o pitjor? El poble té la paraula.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Cal una reflexió del que ha suposat aquest primer any de nou govern de la vila. Vam començar la legislatura sense cap projecte definit de poble: ni objectius de referència, ni pla d'usos i serveis. Després d'un any de govern, les coses estan igual... o pitjor? El poble té la paraula.

Un nou Museu

Creiem que en aquests moments, poc abans de gaudir de l'estiu, hem de fer un petit repàs del que ha estat aquest primer semestre, també primer any d'aquesta legislatura. Estem a les portes de la nostra Festa Major, festa gran on el poble antigament podia gaudir dels únics dies de festa. Avui dia, ja no és així, tenim molts dies a l'any per fer festa. Però sí que valdria la pena que servís una mica per gaudir realment tots plegats d'aquests dies de festa i poder oblidar els dies tensos de la vida quotidiana. Quan llegiu aquest escrit segurament ja haurem inaugurat el nou Museu del Càntir. Perfecte, però no hem d'oblidar la tasca realitzada per un munt de gent, des dels que d'una manera desinteressada van iniciar el camí, gent avui totalment satisfeta de veure com ha crescut aquella llavor que van posar demostrant que aquesta és una de les maneres de fer poble. Avui, en aquest nou Museu seria una bona ocasió de reconèixer a tota aquella gent que d'una manera o altra han fet possible aquesta realitat, *orgull del nostre poble*. Els malauradament desapareguts Amics del Càntir que organitzaven, entre altres moltes coses, les activitats de la Festa Major relacionades amb el càntir; els amics de les fonts, lligats totalment al món de l'aigua i el càntir, i segur que molta gent amb els seus ajuts *manuals* com en Joan Padrós, persona que ha participat, sens cap mena de dubte, sempre que se li ha demanat, i com ell segurament molts. Ajuts econòmics de qui moltes vegades no sabrem qui són i possiblement els saludem dia a dia pel carrer, i ells mai no ho han volgut fer públic. Sempre ho han fet amb una sola fita: ajudar el poble, i possiblement mai el poble sabrà agrair-los plenament el que han fet. I, per últim, les empreses d'Argentona que han participat en aquesta realitat. Gràcies, però l'únic que ens queda per dir és si sempre hem estat a l'alçada dels petits requeriments que ens han fet aquestes empreses, algunes d'elles també símbol d'Argentona. Enhorabona Argentona pel nou Museu.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Quan llegiu aquest escrit segurament ja haurem inaugurat el nou Museu del Càntir. Perfecte, però no hem d'oblidar la tasca realitzada per un munt de gent, des dels que d'una manera desinteressada van iniciar el camí, gent avui totalment satisfeta de veure com ha crescut aquella llavor que van posar demostrant que aquesta és una de les maneres de fer poble.

La festa més jove

Els actes alternatius del jovent d'altres anys s'integren dins el programa oficial de les festes d'estiu

Ja hi tornem a ser. Ja ha arribat la Festa Major de Sant Domingo. La principal novetat d'enguany és que s'ha cedit bona part de l'organització a les entitats del poble, amb la intenció d'acostar-la més al poble.

Uns dels que han sortit més ben parats per la festivitat de Sant Domingo són els joves. Un col·lectiu de joves argentonins provinents de quatre entitats locals, Amarat, Maulets d'Argentona, el col·lectiu Dret a Sostre i l'AEIA (Assamblea d'Estudiants Independentistes d'Argentona), ha organitzat un seguit d'activitats que agruparà als patis de l'escola Bernat de Riudemeia joves i grans. Fa un any que aquest col·lectiu treballa en l'organització de xerrades, espectacles de malabars i concerts, "una festa feta per joves i destinada, en principi, als joves, però que no exclou a ningú. No és una festa alternativa, sinó que és un acte més de la Festa Major oficial amb la intenció de fer una festa popular i participativa i que arribi a tot el poble", explica un dels seus organitzadors. Com expliquen els mateixos responsables aquesta festivitat que es farà a l'escola Bernat de Riudemeia, "és una necessitat que tenia tant el poble com el jovent".

Els actes, que duraran des de les 5 de la tarda fins a ben entrada la matinada dels dies 4, 5 i 6, s'iniciaran amb tres xerrades de temes que afecten el jovent argentoní, però que són extrapolables arreu del món. "Amb aquestes

xerrades volem donar un contingut una mica crític d'anàlisi del que passa al poble", comenten els organitzadors.

Les activitats que es podran veure al pati de les escoles durant aquests dies inclouen concerts de jazz, percussió a càrrec dels argentonins Tablatarang, l'skà dels Mount Zion, les actuacions dels reconeguts Brams i Color Humano, la música tradicional dels Ministrils de la Palla, una caipirinyada popular, teatre, balls de bastons, entre d'altres.

Algunes veus han criticat el pressupost que l'Ajuntament d'Argentona ha cedit als joves (2 milions de pessetes), però aquests es defensen dient que "aquesta és la quantitat que es destinava a les activitats dels joves a les anteriors festes majors, en les quals no hi havia, ni molt menys, tants actes com els que nosaltres proposem. A més, cal dir que amb aquest pressupost no en tenim prou per pagar els gastos i nosaltres assumim part dels diners que ens costen les activitats". Una de les veus més crítiques ha estat el líder del Partit Popular argentoní, Fede Ureña. Els joves es defensen dient que "nosaltres podríem haver boicotejat la Festa Major, i en lloc de fer això hem treballat durament per millorar-la. El que hauria de fer Ureña és no criticar tant i col·laborar a fer una Festa Major millor".

Qui diu que què?

Martí López

Favoritisme?

El so trepidant de les guitarres que cremen a les mans dels músics provoquen els continus salts d'uns entusiastes espectadors. La suor d'uns cossos plens de ganes de saltar i de ballar es barreja amb la pols que es va aixecant a poc a poc. Pocs metres més enllà, altres joves, de moment més calms, xerren amb un ampli somriure que es resisteix a desaparèixer dels seus llavis. Alguns ja fa dies que es veuen. Altres es retroben després de molt temps. Aquest és, a gran escala, un exemple de l'ambient que regna en els concerts joves de les festes majors. Un ambient que els joves argentonins recuperarem a la Festa Major d'enguany gràcies a un col·lectiu de joves del poble. Després d'uns anys oblidats per l'Ajuntament, els joves argentonins podrem viure tres dies de festa total amb els actes que un col·lectiu de joves ha organitzat pels dies 4, 5 i 6. Veient que altres pobles veïns han organitzat concerts molt interessants per als joves, Argentona no podia ser menys per evitar la massiva emigració a altres viles, tot buscant concerts interessants.

El que em fa defensar a mort aquesta festivitat és que els organitzadors són els mateixos joves. Perquè qui millor per muntar actes que els mateixos joves que coneixen a la perfecció els gustos dels seus companys? El més trist és que alguns polítics han criticat el *favoritisme* de l'Ajuntament respecte als joves, sense saber que aquests porten tot l'any treballant en l'organització, ni que hauran de posar diners de la seva part per poder pagar tota la festa. Per què som tan cruels els humans que davant la ignorància ens posem a criticar a tort i a dret, seguint tan sols l'instint dels nostres prejudicis? Que il·lús que sóc preguntant això!

Ah, si a algú se li acudeix buscar-me els dies 4, 5 i 6 d'agost ja es pot imaginar on seré.

30 anys de pubilles

L'origen d'aquesta festa prové de la postguerra, a finals dels anys 40 i inicis dels 50, amb el que era la nominació de la «Miss Futbol Club Argentona». Uns quants anys després, la denominació de «Miss» provocà fortes crítiques al poble, tot dient que aquest mot rebaixava la categoria de les dones. En poc temps aquesta celebració desaparegué. Fins el 1970 no es va reprendre un tipus d'acte similar: l'alcalde Joan Duran, i darrera seu, tot l'ajuntament, organitzaren la primera Festa de la Pubilla d'Argentona. Durant uns deu anys, la selecció de la pubilla del poble es realitzava sense competició ni qualificació prèvia de les candidates: és a dir, l'antic mètode de triar a dit era el més habitual. La primera pubilla de la història va ser Carme Català i Ametller.

Un certamen més popular. L'arribada de la democràcia anuncià un canvi en el tipus de celebració de la Festa. La marxa de l'alcalde Duran, símbol de la festa municipal, comportà que un nombrós grup d'argentonins (Josep Suari, Montse Frisol, Isidro Abril, Lourdes Colominas, Joaquim Casabella...) es posessin al capdavant d'un nou projecte per fer una diada més popular. A partir d'aquí totes les entitats podien proposar una mossa com a candidata. La votació es feia entre tots els assistents al fastuós ball que s'organitzava amb motiu de la Festa, triant aquella noia més admirada, apreciada o que despertés més estima. Durant aquests anys les entitats que presentaren pubilles «pròpies» foren nombroses: la Penya Barcelonista, la Coral Càntir d'Or, el Futbol Club Argentona, diversos bars i pubs, les colles ciclistes, els amics dels Gegants, el Club de Bàsquet... Alguns anys van arribar a presentar-se fins a 6 candidates. També en aquesta època (1981-1986) s'incorporà una nova figura protagonista

de l'acte: la pubilleta, el símbol de la nena, futura noia i dona.

Proves per les pubilles. A partir del 1986 s'introdueix un important mètode per qualificar i decidir quina és la millor pubilla a escollir: els exàmens. Aquestes proves, que es celebren tres dies abans de la proclamació de les guanyadores, tenen com a objectiu veure el grau humà i intel·lectual de les candidates: temes sobre la nostra vila, la nostra nació, proves d'expressió oral i escrita de la llengua catalana, o qüestions sobre algun plat típic o tradicional que els participants sàpiguen fer, són les preguntes que efectua el jurat. El 1995 s'incorpora l'Hereu, i l'any següent apareix l'Hereuet, que culmina el cicle de candidats a les festes de la Pubilla, aconseguint quatre figures diferents i amb personalitat. Ser pubilla, pubilleta, hereu o hereuet comporta molts avantatges, sobretot per a la pubilla. A banda del reconeixement de grans virtuts personals, per exemple una vegada és proclamada pubilla, la noia ha de realitzar viatges arreu de Catalunya (també per la península) per representar la vila en múltiples actes oficials i festius,

a més de ser candidata a pubilla del Maresme (Fàtima Gallemí i Francina Suari, al seu temps, van aconseguir la distinció), Provincial i de Catalunya.

Els nous representants. Aquest any 2000 ha estat molt especial, degut principalment al trentè aniversari de l'inici d'aquesta festa que es va celebrar el passat 16 de juliol amb una missa solemne, una cercavila i un gran dinar a l'Hostal Solé, i la proclamació dels nous representants (Anna Perarnau –pubilla-, Ramon Moré –hereu-, Jasmina Cabrespina –pubilleta-, i Joan Uriach –hereuet-). Els darrers anys s'està intentant modernitzar la festa, ja que hi ha una baixa afluència de candidats. Això és un punt clau per a la supervivència d'aquest emotiu acte tradicional que ja porta existint trenta llargs anys i per aquesta raó enguany ja es van anar a buscar persones concretes que volien ser pubilles o hereus designant-los directament (sense rivals). Lourdes Colominas, persona vinculada en aquesta festa des de fa molts anys, recalca la importància i la necessitat de la celebració: «el que representa la figura de la pubilla en sí, és la dona catalana amb tota la seva dignitat».

Des de fa una pila d'anys a Argentona es celebra la Festa de la Pubilla, tradicional acte festiu on es designa la pubilla argentonina de l'any i es recorda la singularitat de la dona instituïda hereva, figura típica de la tradició catalana. Aquest any a la nostra vila es commemora el trentè aniversari d'aquesta celebració, un acte que es manté des de d'abans de la democràcia, i que igual que el poble, ha anat canviant des d'aquell llunyà 1970.

Carme Català i Ametller, primera pubilla de la història d'Argentona (1970).

Apunts jurídics

Joan Carles Codina

Pagar per treballar!

No fa pas gaire un conegudíssim actor de l'escena política ha proposat eliminar l'impost d'activitats econòmiques. Aquest impost apareix a l'escena fiscal de l'Estat espanyol l'any 92 amb l'objectiu de dotar els municipis d'una autonomia i una suficiència recaptadora més grans.

El tret més característic de l'IAE és el seu fet impossible, és a dir, allò que l'impost mira de gravar. Això consisteix en el pur exercici d'una activitat econòmica sense tenir en compte la capacitat econòmica del subjecte passiu o si aquesta s'exerceix o no en un local comercial. L'impost es produeix com si es tractés d'una contraprestació per concessió administrativa i no per les raons de qualsevol impost modern. L'IAE s'exigeix encara que hi hagi pèrdues, per la qual cosa la seva meritació s'allunya dels dictàmens del principi impositiu més important del nostre ordenament tributari, això és, el de la capacitat econòmica. A conseqüència d'això s'augmenta la pressió fiscal, sobretot si tenim present que les rendes produïdes per l'activitat econòmica ja són objecte d'exacció en l'IRPF.

És un impost que no té en compte la realitat social catalana, en la qual existeix un dens teixit de petites empreses familiars, motor de l'activitat econòmica d'aquest país. Les petites empreses familiars són un exemple d'autoocupació, persones que, en lloc de treballar per altri, decideixen, per les circumstàncies que siguin, crear-se el propi lloc de treball. La pregunta que ens fem és per què algú ha de pagar per a poder treballar si el treball és un dret constitucionalment reconegut. En l'article 35 de la Constitució es diu que tots els espanyols tenen el deure de treballar i el dret a la feina.

Retirada estratègica

La campanya de tancament del carrer Gran se suspèn després de cinc setmanes de prova

Cinc setmanes després que es posés en marxa, la provatura va arribar al seu final, força abans del mes de setembre, termini que inicialment s'havia fixat. La campanya de convertir el carrer Gran en una zona de vianants per passejar i comprar tranquil·lament pel centre de la vila els dissabtes a la tarda no ha tingut els resultats esperats per part dels seus principals impulsors, els comerciants. Per això, l'1 de juliol passat la Unió de Botiguers d'Argenton (UBA) va demanar per escrit a l'Ajuntament que suspengués la iniciativa cautelarment i reobris per tant el vial al trànsit. Dues setmanes més tard, l'Assemblea de la UBA ratificava aquesta postura de manera provisional segons explicà el president de l'entitat, Mia Puig. En l'Assemblea va apuntar que calia canviar l'estratègia d'actuació i que aquest tipus d'iniciatives s'han d'incloure en un projecte global de comerç al poble. El president de la UBA va comentar que "l'Ajuntament i nosaltres continuarem treballant junts, i ningú ens prendrà aquest posicionament". Puig reconeixia que en la decisió també havien influït les pressions d'alguns sectors del comerç local descontents amb la marxa de l'experiment.

Poc seguiment. Amb dades a la mà, observades per aquesta redacció, la campanya iniciada el 13 de maig no va ser massa seguida pels botiguers de la zona. Els dissabtes a la tarda van continuar obrint pràcticament els mateixos establiments que ho feien abans, i per tant gairebé cap s'hi va afegir. També alguns restaurants de la zona es van trobar ini-

cialment que els seus clients s'havien d'aixecar de la taula perquè tenien el cotxe aparcats pels voltants. Per això, entre altres coses, a partir de la segona setmana de proves el tancament del vial es va retardar fins a dos quarts de cinc. Altres comerços veien com els seus compradors no podien aturar-se davant del seu establiment per carregar millor. Enquestes recollides respecte a aquesta qüestió, van detectar això però agraïen per altra banda l'habilitació com a zona de vianants per la comoditat amb què es podia passejar per tota aquella zona. Excepte un dels dissabtes en què va ploure, en la resta es va observar força gent caminant. Amb tot i això, molts vilatans es pregunten, «què ha passat realment?»

La reordenació del centre. L'alcalde, Antoni Soy, apunta que el consistori va donar en tot moment suport als botiguers en la campanya i que si s'ha aturat és perquè aquests així ho van demanar. D'altra banda Soy ja va anunciar en el darrer ple ordinari de juliol que l'equip de govern vol impulsar una reordenació del centre per potenciar, entre altres coses, el comerç. Soy va dir que la proposta agafa tota l'àrea compresa entre l'Ajuntament i la Velcro, amb tot el centre tradicional (carrer Gran, plaça Nova, plaça de Vendre) més altres indrets com: plaça de l'Església; Museu del Càntir; carrers Barcelona, Dr. Samsó, Indústria, Ravell...; zona de Can Gaillard... Aquest projecte passa per l'arranjament definitiu de l'antiga Velcro, la reconversió i endreçament de la plaça de Vendre i l'endegament de la Sala i de la plaça Nova.

COSES DE LA VILA

Pràctiques d'empresa

Una vintena d'alumnes de primer de batxillerat de l'Institut de Secundària d'Argentona, que tenen entre 16 i 18 anys, van iniciar a finals del mes de juny pràctiques a diferents empreses de la vila. Aquesta iniciativa es duu a terme per primera vegada a l'Institut i pretén que els nois i noies s'introdueixin en el món laboral per poder triar amb més encert la carrera universitària que d'aquí a dos anys començaran a estudiar. Les pràctiques substituiran a més un crèdit variable del següent curs escolar. Els alumnes que s'han decidit a fer pràctiques a Argentona, han pogut triar per fer-les a l'Ajuntament, a la BDF, al fotògraf, al despatx d'un advocat i amb un restaurador.

Retrats a Buenos Aires

Els 35 retrats de gent del món quotidià d'Argentona que es van presentar durant la Festa Major d'estiu del 99 en forma d'exposició i de llibre, són des del juliol passat a l'Argentina. Sota el títol *Argentona a l'Argentina*, el seu autor, Jordi Egea, ha aconseguit realitzar una mostra itinerant per diferents localitats del país andí que s'acabarà el gener del 2001 a Bariloche, a la Patagònia, en un acte en el qual participarà el propi Egea. Fins a principis d'agost els retrats dels argentonins més arquetípics es poden veure a la Escuela Nacional de Fotografía de Buenos Aires. L'exposició ha estat avalada pel prestigiós fotògraf argentí Alberto R.J. Cortés.

Debuts amb seleccions

En futbol americà, dos vilatans van participar en la victòria de la selecció catalana en el seu debut oficial en competició celebrat a l'Estadi de Serrahima de Barcelona. Els catalans, amb Quim Perejoan

i Ferran Pallarolas a les seves files, van superar la selecció de l'Aragó per un contundent 36 a 14 en les semifinals del torneig d'autonomies. Per altra banda, dies més tard van defensar també per primer cop la samarreta de la selecció espanyola absoluta juntament amb dos Llops més, Billy Gallego (d'Argentona) i David Martínez Chino (de Vilassar). Espanya va perdre per 18-16 en un amistós jugat a Granollers davant dels Texas All Star, una selecció d'universitaris de l'estat nord-americà.

Arrangen el pati de la Velcro

L'Ajuntament ha començat alguns arranjaments al pati central de l'antiga Velcro amb diferents finalitats de cara a un futur immediat. D'entrada es vol fer una adaptació mínima per poder usar d'una manera útil aquest espai, fins ara només un magatzem municipal. També es vol aconseguir millorar l'accessibilitat a l'edifici principal, salvant les actuals barreres arquitectòniques. Una tercera raó és acomplir una de les reivindicacions dels joves que utilitzen el Casal. D'aquesta manera disposaran d'un nou lloc on podran desenvolupar, durant l'estiu, diferents activitats a la fresca. Els arranjaments consisteixen en l'enderroc d'una caseta que hi havia en un dels laterals del pati i la modificació d'unes escales. El regidor de Joventut, Lluís Viladevall, ha afirmat que les parets no es pintaran de moment ja que aquesta tasca la faran els joves amb tallers de grafitis i murals.

Paper protagonista per Capdevila

La carrera teatral de l'argentoní Quim Capdevila continua vent en popa. L'interpret local, després de vuit anys a la professió, ha aconseguit un nou paper de protagonista. Ha estat en l'obra *El galán fantasma*, un clàssic de Lope de Vega patrocinat pel Ministeri de Cultura, adaptat especialment per l'ocasió i que s'ha estrenat a finals d'aquest juliol passat en el festival d'Almagro, una mena de Grec que es fa a la comunitat de Madrid. El muntatge explica la història d'amor entre un duc (Capdevila) i una princesa que veuen com els seus sentiments estan interferits pel seu diferent estatus social.

Mascota i logotip

Yerai Pedrera, un alumne de l'Escola Bernat de Riudemeia, va ser el guanyador del certamen convocat per crear la mascota de la policia local d'Argentona. Pedrera, que va rebre una bicicleta *mountain-bike* de premi, va crear una mascota força original anomenada Gamusino. En total, s'havien presentat uns 200 treballs entre els joves dels diferents centres educatius de la vila que havien pres part en la segona edició dels cursos d'educació vial. Per altra banda, la dissenyadora de Sant Martí Sarroca (Alt Penedès) Roser Martínez va elaborar el logotip que el jurat va triar per al Servei de Promoció Econòmica de l'Ajuntament. Martínez va emportar-se 50.000 pessetes de premi.

Cridats a ser lliures

Salvador Cabré

Fer servir la llibertat

*No n'hi ha prou de proclamar que som
lliures.
No n'hi ha prou de cantar les
excel·lències de la llibertat.
El més important és viure la llibertat,
exercir-la.*

*Som persones amb sentit comú.
Som persones amb capacitat de pensar.
Podem estudiar els esdeveniments de la
vida.
Podem planificar les nostres reaccions.
Podem veure els pros i els contres dels
nostres actes, de les nostres actituds.*

M'hi ha fet pensar la quantitat de morts per accident laboral: dos per minut. S'hi compten també les morts degudes a malalties contretes a la feina. Entre tot, un milió cent mil persones mortes cada any. Tres mil cada dia. Dues per minut.

Aquí també hi juga la mala administració de la llibertat.

Hi juguen les lleis. Només que s'apliquessin les mesures de seguretat que ara tenim, es podrien salvar cada any 600.000 vides. Hi ha, doncs, un greu incompliment de la llei de prevenció de riscos laborals.

Deixar-se portar per allò que és més barat, o més fàcil, no és fer servir la llibertat. La llibertat ha de ser fruit de la reflexió, el resultat d'un raonament assenyat seguit d'una decisió ferma i lliure.

Viure la llibertat és viure amb la dignitat de les persones humanes.

COSES DE LA VILA

Robatori a la plaça

Les parades de la plaça de Vendre van tornar a ser objecte d'un robatori el mes de juny passat. Aquesta vegada, a diferència de l'última (fa un any i mig), els lladres van entrar a les botigues a plena llum del dia. Els delinqüents van trencar els barrots de ciment de la finestra que dona a la porta de la peixateria Ballbona. Allà van robar espècies (3 quilos de gambes fresques). Després, per una finestreta lateral, van accedir a la carnisseria Catà, hi van remenar la caixa del canvi, on només hi havia xavalla, i també van endur-se dues peces grosses de vedella. Finalment van forçar el pany de la parada de pesca salada de Blanca Coll, però no van prendre res potser alertats per la presència d'algú a l'exterior. Els botiguers van tornar a fer pública una reivindicació que ja van expressar al govern anterior sense resposta oficial.

Història del cartellisme

Després de passejar amb èxit pel país als últims anys una col·lecció de cartells sobre la guerra civil, el vilatà Tàrio Rubio (president de l'Associació Catalana d'Expresos Polítics) s'ha decidit a editar un lli-

bre sobre el món del cartellisme d'aquest període. L'obra, titulada *Petita història del cartellisme de la Guerra Civil*, és un interessant estudi d'aquest art, que va tenir molta importància en la propaganda dels partits polítics i els sindicats en aquells moments d'angoixa.

Per uns nous gegants

La Colla de Geganters i Grallers d'Argentona va organitzar el 10 de juliol passat una festa per recaptar diners per fabricar una nova parella de gegants de la vila. En total es van aconseguir unes 400.000 pessetes, lluny encara del que necessiten, que oscil·la entre el milió i mig i els dos milions. La celebració gegantera va començar a la tarda amb una cercavila pels carrers d'Argentona amb en Pep Callau i els Pepsicolen. El punt d'arribada va ser la plaça Nova, on es va oferir una xocolatada. Al vespre va fer-se, al mateix emplaçament, una botifarrada popular, que va aplegar entre 300 i 350 persones. Els nous gegants seran més lleugers i resistents, ja que en comptes de cartró pedra, com les actuals, seran de fibra de vidre. La idea dels geganters és poder estrenar-los la propera Festa d'Hivern de Sant Julià.

COSES DE LA VILA

Clofent cau de l'executiva

La forta renovació dels socialistes catalans també va afectar el diputat argentoní Josep Clofent. El congrés del PSC celebrat a finals de juny a Barcelona va deixar Clofent fora de la nova executiva de la formació, que ara lideren Pasqual Maragall com a president i Josep Montilla com a nou secretari. Clofent, fins ara al capdavant de la secretaria de Comerç des del congrés de Sitges de 1994, ja havia posat a disposició del partit el seu càrrec fa uns mesos conscient de la necessària reducció i renovació de l'executiva que calia fer per tirar endavant. L'adéu de l'argentoní del màxim organisme de la formació coincideix amb el de Raimon Obiols, Narcís Serra i Joaquim Nadal, entre d'altres. Josep Clofent ha manifestat per altra banda la seva satisfacció perquè la quota maresmenca que ell cobria l'ocupa ara el seu bon amic Joan Rangel, nou secretari d'organització.

Tallen l'arbre de l'Espanyol

L'arbre que la Penya Espanyolista d'Argenton va plantar a finals de l'any passat a la plaça de l'Església per commemorar el centenari del club va ser destruït per uns desconeguts el dissabte dia 17 de juny

a la matinada. L'arbre, una magnòlia de copa de gran valor, va ser tallat despietadament sense que ningú ho presenciés. L'arbre es va reposar durant l'exitosa quarta edició de la mongetada organitzada per la Penya Espanyolista d'Argenton, que va tenir l'assistència, entre d'altres, de la plana major del club de Montjuïc, del locutor esportiu de Catalunya Ràdio Jordi Basté i del col·laborador de *La Cosa Nostra* de TV3, Sergi Mas.

25 anys de casals

El Centre Parroquial va complir a finals del mes de juny passat el vint-i-cinquè aniversari dels seus casals d'estiu. Nascuts en el mandat de mossèn Masvidal (durant la transició democràtica), van adquirir gran anomenada i participació a la vila. Aleshores ni a les escoles ni enlloc, com aquell qui diu, es feien activitats d'aquest tipus en què els pares podien deixar tranquil·lament la canalla durant 8 o 10 dies de vacances al càrrec d'un grup de monitors i de cuineres de confiança. Els vailets podien gaudir de tota mena de jocs i d'unes atencions alimentàries i personals envejables. En un text recent el president del Centre, Pep Alsina, agràia la feina de tota la gent que ho va fer i que ho fa possible recordant especialment les figures de Manel Lladó i de les àvies cuineres. Per l'any que ve es preveu un replantejament a fons d'aquests casals per donar-los una nova empenta.

Argimtona 2000

Gimnastes d'arreu del món van aterrar a la vila arran de la vuitena Argimtona, que es va celebrar a principis de juliol amb la plaça Nova com a gran escenari d'espectaculars actuacions. La trobada gimnàstica internacional va comptar amb la participació de sis-cents gimnastes de nacionalitats tan diverses com Portugal, Dinamarca o el Brasil. Un dels grups que va causar més sensació van ser les gimnastes d'Eslovènia, campiones d'Europa de *cheerleaders*.

El caçador i el gos

El cap de setmana de Sant Joan va tenir lloc la novena edició de la Fira del Caçador i el Gos d'Argenton amb un gran èxit de participació. Es calcula que prop d'unes 700 persones van passar per la Fira, que es va dividir en dos dies diferents. El primer, com ja és tradicional, va acollir la prova de caça de Sant Hubert sota l'organització de la Federació Territorial de Barcelona. En el segon i darrer, el diumenge, es van concentrar la major part d'activitats: l'exposició de gossos i d'espècies per a la reproducció de caça, la prova de caça pràctica lliure i una exhibició de tir amb arc.

El carnisser de la pista

L'atleta José Ríos rep la distinció de millor esportista de l'any 99 en la primera Nit de l'Esport d'Argentona

es van pas equivocar. La seva evolució va ser a cop d'èxits aquí i allà. Dues vegades campió d'Espanya de cros en categoria promesa i dues més en categoria júnior, va participar també en el Mundial júnior de Boston 92 (34è) i en el d'Amoravieta 93 (20è). En pista (primavera-estiu) els seus registres cada cop s'aproximen més als dels millors (avui, 13' 32" 01 als 5.000 lllisos i 27' 32" 80 als 10.000). "Amb aquestes marques seria el millor en altres països i m'hi podria guanyar força bé la vida, però aquí a Espanya hi ha molts atletes d'altíssim nivell i és més difícil. A banda, els africans, que avui per avui són imbatibles". El 96 fitxa pel seu actual club: Domingo Catalan. Al 98 forma part de la selecció espanyola (6a), que va disputar la marató per equips al Japó. I al 99 el gran salt ja comentat.

Present esplendorós. Al 2000, es proclama campió d'Espanya per equips de cros amb el seu club, i es queda a un pas del seu primer Mundial absolut de cros. I ara a l'horitzó, l'Olimpíada de Sidney. El 8 de juliol passat a Barakaldo en la reunió Nacional de Fons va aconseguir la mínima (per sota dels 28 minuts) amb un temps de 27.32,80, la segona millor marca espanyola de tots els temps i la millor europea de l'any. El dia 13 d'agost toca defensar o millorar el bronze estatal i esperar que cap rival li prengui la plaça dels Jocs. El millor esportista d'Argentona del 99 mira el futur amb clars objectius: Austràlia, els Mundials de cros i 10.000, i a més llarg termini la marató.

A més d'un potser li haurà servit uns talls de llom, o trossetat una espinada de xai, o potser recomanat aquella vedella tan tendra del racó del mostrador. Ningú s'haurà aturat però a pensar, ni en entrar ni tampoc en sortir de la seva carnisseria a Sant Miquel del Cros, que darrera la bata blanca tacada de sang i d'aquelles mans àgils amb el ganivet, s'hi amaga un atleta *professional*, un fenomen de les curses de fons. Com tota aquesta raça de superhomes (Antón, Pancorbo, Molina...), el seu aspecte delata ben poc, a primera vista, les seves extraordinàries capacitats físiques. Però proveu de seguir-lo un dia riera d'Argentona amunt i avall i ja ho veureu.

José Ríos Ortega (Premià de Dalt, 1974) és un altre argentoní d'adopció. A la vila, després de passos per diversos centres comercials, el 1997 hi va trobar la feina, més endavant s'hi va casar i des de l'abril del 99 hi viu. El passat 21 de juliol va ser elegit millor esportista de l'any en la primera Nit de l'Esport d'Argentona. El jurat premiava una temporada excel·lent per part de Ríos (bronze a l'estatal de 10.000

metres a Càceres i desè a l'estatal de Cros a León) que fins i tot va fer-li replantejar la seva situació laboral en la següent. El fondista del Cros deixava la carnisseria més en mans de la seva dona i apostava per centrar-se seriosament en el món de l'atletisme.

Corredor del Club Domingo Catalan-FILA, José Ríos s'entrena una mitjana de quatre hores diàries i realitza uns 140 quilòmetres setmanals durant tot l'any, sense excepció. Als matins a la riera de la vila i a la tarda a les pistes de Cirera. "Tot i que hi pot haver setmanes en què facis menys hores, no pots abandonar en cap moment la preparació. Costa molt agafar la forma però en canvi és molt fàcil perdre-la. També per tant arriba un moment que no pots combinar feina i esport", comenta l'atleta local.

Una trajectòria ferma. Ja a l'escola, quan era petit, van descobrir en ell unes qualitats atlètiques innates. "És un esport individual però lluites més contra el rellotge que contra la gent. I és que el temps et marca el paràmetre de la temporada". No

Una nit màgica

Bona arrencada de la Nit de l'Esport d'Argentona que en la seva primera edició (21-7-2000) va ser un èxit rotund de públic (201 persones) amb presència fins i tot del jugador del primer equip de l'Espanyol Sergio González. El sopar-festa de reconeixement als esportistes més rellevants de la vila va oferir tots els ingredients d'una vetllada memorable: divertits "gags" d'un grup de teatre encapçalat pels germans Ametller, camaleònica presentació de Pep Plaza, i molta emoció a l'hora del lliurament dels premis amb projecció de diapositives i muntatge musical. Els guardons que van anar molt repartits es van distribuir de la següent manera:

Millor esportista: 1r José Ríos (Atleta), 2n Anna Casabella (Taekwondista), 3r Santi Navarro (pilot trial).

Millor equip sènior masculí: Olímpic Can Raimí Futbol Sala.

Millor equip sènior femení: FC Argentona
Millor tècnic: Miguel Jiménez (CB Argentona).

Millor equip base masculí: Futbol Sala Sant Miquel del Cros.

Millor equip base femení: Escola Esportiva Handbol Riudemeia.

També es van concedir mencions especials a: **Santi Barrabés** (ciclista dels anys 50, trajectòria individual), **Vicenç Esteve** (espònsor), **Ramon Lozano** (atleta, conseller), **Penya Espanyolista** (pel seu 10è aniversari) i **les noies del CIC** (Bàsquet femení anys 50-60, equip de sempre).

F. C. Argentona, millor equip femení.

La Volta més argentonina

La 80a edició del certamen ciclista català va tenir una meta volant i una històrica primera sortida d'etapa a la vila

El dia abans, la Volta ja havia passat per la vila (en la quarta etapa Badalona-Barcelona), on hi havia una meta volant també a Puig i Cadafalch que va guanyar l'italià del Vini Caldirola, Massimo Apollonio. El Kelme Fernando Escartín, tercer del Tour del 99, va ser un dels corredors que més expectació va aixecar en el seu pas pel control de firmes instal·lat a la Plaça Nova.

FOTOS: XAVIER LORENTE I JIM CACHINERO

El president del Club Ciclista El Càntir d'Argentona, Antonio Cachinero, va col·locar una paradeta des d'on va repartir atuells de record per als ciclistes catalans i també per a d'altres que també en van demanar. Tots els ciclistes importants (Jiménez, Blanco, Heras...) van firmar la samarreta del club local. Cachinero, omnipresent, no se'n va deixar cap.

25

El pilot preparat per prendre la sortida cap a Roses just davant de la plaça Nova a l'avinguda Puig i Cadafalch. L'alcalde, Antoni Soy, i el regidor d'Esports van encarregar-se de tallar les cintes i encetar la cursa. A la foto, encaixada de mans entre Soy i Oscar Pitarch, president de la UE Sants secció ciclisme, màxim organitzador de la Volta.

Els ciclistes surten ja d'Argentona camí de Roses. L'etapa, la cinquena del certamen (plana, 159 km), va adjudicar-se-la un altre transalpí, Giovanni Lombardi (Telekom) després d'una llarga escapada amb cinc corredors més. La resta del pilot per poc no entra fora de control.

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA: Pis de 110 m2, nou de dos anys, 4 habitacions, gran menjador de 35 m2, bany, gran cuina amb galeria, pàrquing i traster inclòs. 24.600.000.- Ptes. **Ref. 739**

ARGENTONA-CAN RAIMÍ: Esplèndida torre en solar de 1000 m2, edificats 200 m2, de pocs anys, 5 habitacions, 2 banys, gran saló menjador, garatge, calefacció, acabats de gran qualitat, ocasió per canvi. 36.000.000.- **Ref. 747**

ARGENTONA-LES GINESTERES: A l'entrada, cantonada, parcel·la molt plana, preciosa torre d'obra vista, 2 habitacions més traster, gran saló menjador, 28 m2, 1 bany, porxos, terrasses i jardí. 33.000.000.- Ptes. **Ref. 761**

ARGENTONA: Pis de 90 m2, tot exterior amb calefacció, només dos veïns, 3 habitacions dobles, bany i lavabo, terrassa. 26.000.000.- Ptes. **Ref. 771**

ARGENTONA-CAN CABOT: Magnífica torre de 400 m2 edificats, parcel·la de 800 m2, 7 habitacions, gran saló menjador, 3 banys, sala de jocs, garatge, terrasses de 100 m2, vistes esplèndides orientades al sol. 37.900.000.- **Ref. 740**

ARGENTONA: Al costat de la plaça Nova, pis de 80 m2, millor que nou, 3 habitacions, saló menjador, 1 bany, cuina office. Urgeix vendre, no s'ho perdi. 20.900.000.-Ptes. **Ref. 751**

VILASSAR DE MAR: Esplèndid pis de 85 m2, tot reformat com per estrenar, molt bona zona, 4 habitacions, 1 bany, 1 lavabo, terrassa, ascensor, bones vistes, zona comunitària, pàrquing inclòs. 27.000.000.- Ptes. **Ref. 765**

ARGENTONA: Casa nova a 4 vents, 300 m2 construïts en terreny de 1.400 m2, impressionants vistes, possibilitat de piscina, 300 m2 plans. 47.380.000.- Ptes. **Ref. 772**

ARGENTONA: Local al costat de l'església, de 40 m2 més 12 m2 de terrassa, sense veïns, tot equipat, molt de sol, amb corrent trifàsic, aigua, ideal garatge o petit taller. 7.500.000.- Ptes. **Ref. 745**

ARGENTONA-LES GINESTERES: Torre molt cuidada de 160 m2 edificats, solar de 800 m2, 4 habitacions, 1 bany, 1 lavabo, porxo, barba-coa, aire condicionat, llar de foc, bona orientació. Urgeix vendre per canvi. **Ref. 757**

DOSRIUS-CENTRE: Precioses cases al centre, noves a estrenar, 4 habitacions, 2 banys, 1 lavabo, terrasses, garatge per a dos cotxes, acabats de qualitat. 32.000.000.- Ptes. **Ref. 766**

ARGENTONA: Esplèndid dúplex de 160 m2, totalment ext., amb acabats de luxe, cuina office equipada, sala de bany, banyera hidromassatge de disseny. Hab. de matrimoni de 20 m2 amb armari encastats, estudi de 65 m2 forrat de fusta, 2 grans terrasses i balcó. **Ref. 778**

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)
- DIVENDRES AL MIGDIA TANCAT

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

OLI CARBONELL 0'4 °	395	TOMÀQUET MADUR 1 Kg.	89
IOGURT DANONE Amb fruites	49	COGOMBRE 1 Kg.	95
SUC FRUITA GRANINI Nèctar o suc 1l.	219	GASPATXO OZÚ Llauna 25 cl.	89
DETERGENT COLON Maleta 2,025 Kg.	639	OLIVES SERPIS Farcides 350 gr.	105
VI LITORAL Brick 1l. Tot tipus	115	CERSESA XIBECA Llauna 33 cl.	52
LLET LA VAQUERA Brick enriquida 1l.	75	RENTAIXELLES MISTOL 1l. standard	99
CAFÈ MARCILLA Mòlt, nat. i mescla 250 gr.	199	ARRÒS DELTA 1 Kg.	115
MAIONESA KRAFT 225 ml. normal	89	PAPER HIGIÈNIC COLHOGAR Blanc 4 u.	139
XAMPÚ JOHNSON Camamilla 750 ml. (Amb sortejg)	535	INSECTICIDA FLIKA 1000 ml.	299

El Roure

- *Dietètica*
- *Aliments naturals i biològics*
- *Herboristeria*
- *Cosmètica natural*

Medicina natural

- *Reflexoteràpia*
- *Iridologia*
- *Acupuntura*
- *Kinesiologia*
- *Quiromassatge*
- *Flors de Bach*

Tractaments

- *Artrosi*
- *Artritis*
- *Estrès*
- *Depressió*
- *Al·lèrgies*
- *Asma*
- *Menopausa*
- *Obesitat*

C/. Abat Escarré, 3
08310 Argentona
Tel. 93 797 05 97

DEPILACIÓ PROGRESSIVA DE LLARGA DURADA

**BELLESA
TERESA VILA**

Sant Narcís, 1 · ARGENTONA
Tel. 93 756 00 40

♦ **Tecnologia làser per
a una DEPILACIÓ
PROGRESSIVA
i de LLARGA DURADA**

♦ **INDOLORA i
SENSE EFECTES
SECUNDARIS**

♦ **MÀXIMA EFICÀCIA
sobre qualsevol
tipus de pèl**

♦ **RÀPIDESA i
NETEDAT**

**L'informarem
gustosament**

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - ENHER - HEC

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA - AIRTEL**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**

DOS TELÈFONS MÒBILS AMB LES TRUCADES ENTRE ELLS A

amena
retevisión móvil

amena
retevisión móvil

PESETES EL MINUT PER A TOTA LA VIDA
(Impostos indirectes no inclosos)

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ